

Liahona

**Liefde: de kern van
zuivere godsdienst,
pp. 4, 14**

**Godsdienstvrijheid: een
boodschap van billijkheid, p. 22**

**Hoe ik zelfmoordgedachten
heb overwonnen, p. 30**

**Wijkraden: het middel van
de Heer om gezinnen tot
zegen te zijn, p. 34**

*'Daarom moet gij
standvastig in Christus
voorwaarts streven,
met volmaakt
stralende hoop, en
liefde voor God en
voor alle mensen.
Welnu, indien gij
voorwaarts streeft,
u vergastend aan het
woord van Christus, en
tot het einde volhardt,
zie, zo zegt de Vader:
Gij zult het eeuwige
leven hebben.'*

2 Nephi 31:20

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Wat komt er na liefde?**
President Dieter F. Uchtdorf
- 7 Huisbezoekboodschap: Ouderschap is een heilige plicht**

HOOFDARTIKELEN

- 14 Zuivere godsdienst beoefenen**
Ouderling Don R. Clarke
Leer de Heiland liefhebben door zuivere godsdienst te beoefenen.

- 20 Tiende, timing en vervoer**
Atilio Coitiño Guzmán
Behalve onze tiende hadden we geen geld om het openbaar vervoer naar de kerk te nemen.
- 22 Geloof, billijkheid en godsdienstvrijheid**
Ouderling Ronald A. Rasband
Door anderen in een geest van billijkheid de hand te reiken, zul je de liefde van de Heiland voor jou en voor anderen sterker voelen.

- 30 Ervoor kiezen om te leven: zelfmoordgedachten overwinnen**
Anoniem
Het Licht der wereld heeft me door de duisternis van mijn winterdepressie geholpen.
- 34 'Vergaderd [...] in mijn naam'**
Jakob R. Jones
Zie de resultaten van een wijkraad die naar openbaring streeft en uit liefde handelt.

RUBRIEKEN

- 8 Notities aprilconferentie 2016**
- 10 Bespiegelingen: Zuster Mabels gezang**
R. Val Johnson
- 11 Dienen in de kerk: Voor mijn toewijding gezegend**
John A. Grincer
- 12 Ons thuis, ons gezin: Een wonder komt nooit alleen**
Cheryl Lapating-La Torre
- 40 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Het grote struikelblok voor Zion**
President Ezra Taft Benson

OP DE OMSLAG

Vooromslag: detail, *Hij genas velen*, J. Kirk Richards. Binnenzijde vooromslag: foto Philipp Klingler © Getty Images. Binnenzijde achteromslag: Les Nilsson.

44

- 44 Geen neutraal terrein: hoe de media ons beïnvloeden**
Aysia Tan
De media beïnvloeden ons op de een of andere manier, ten goede of ten kwade.
- 48 Profielen van jongvolwassenen: In Australië het koninkrijk opbouwen**
Ben Robinson
Slechthorendheid weerhoudt Callan Brooks er niet van het werk van de Heer in Australië te bespoedigen.

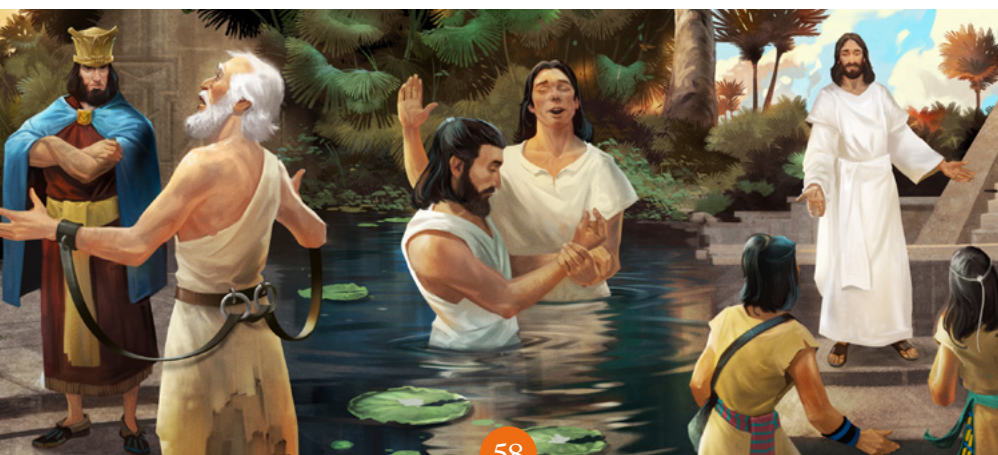
Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: hoe kun je een zending zijn?

- 50 Uit het zendingsveld: Ga naar Rebecca**
Mindy Raye Friedman
- 52 Poster: Kijk naar het licht**
- 53 Aangestipt**
Vind je het moeilijk om getrouwd te zijn? Trek je een profeet in twijfel?
- 54 Naailessen en een tweede kans**
Belen Chaparro
Toen ik de kans verkeken had om mijn pianolerares over het evangelie te vertellen, wist ik dat ik de volgende gelegenheid aan moest grijpen.
- 56 Geboden = liefde**
Charlotte Larcabal
Wat hebben geboden met liefde te maken?
- 58 Hoe ik het weet: Waarom het Boek van Mormon?**
Elvin Jerome Laceda
- 60 Gesterkt door het woord van God**
Ouderling Yoon Hwan Choi
Schriftstudie en de profeet volgen hebben me met belangrijke beslissingen in mijn leven geholpen.
- 63 Antwoorden van kerkleiders: Dankbaarheid tonen**
Ouderling Robert D. Hales
- 64 Onze plek**

65

- 65 Welk pad moest ik kiezen?**
Abbey F.
Ook al werd ik gepest, Jezus volgen was het beste pad.
- 66 Onze hemelse Vader hoort je gebeden**
Neill F. Marriott
We hebben in dit leven hulp nodig en onze hemelse Vader wil ons die hulp geven.
- 68 Kinderen die pal staan: Een zending erbij**
Jenna Koford
Jesse droeg het evangelie uit door een schoolproject over Utah te doen.
- 70 Naar Elise uitkijken**
Merillee Booren
Zie hoe Daniel niet meer gefrustreerd raakte door zijn zusje en zijn liefde voor haar toonde.
- 72 Antwoord van een apostel: Waarom is de verzoening van de Heiland belangrijk?**
Ouderling Dallin H. Oaks
- 73 Ons prikbord**
- 74 Jezus houdt van iedereen**
- 75 Ik kan het Boek van Mormon lezen**
- 76 Verhalen uit het Boek van Mormon: Jezus bezoekt de Nephieten**
- 79 Kleurplaat: Ik kan mijn familieleden helpen**

58

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan twee voorbeelden.

'Geboden = liefde', p. 56: u kunt uw kinderen laten nadenken over een situatie waarin ze u ongehoorzaam wilden zijn. Bijvoorbeeld als ze op een drukke straat aan het spelen waren of later wilden opblijven. Vraag ze waarom u ze die instructies gegeven hebt (omdat u van ze houdt). U kunt dan het artikel gebruiken om dat principe op de geboden van onze hemelse Vader toe te passen. Leg uit dat onze hemelse Vader ons geboden geeft omdat Hij van ons houdt en weet dat de geboden ons beschermen. We tonen onze liefde voor Hem door die geboden te onderhouden.

'Naar Elise uitkijken', p. 70: dit verhaal gaat over Daniel, een jongen die soms gefrustreerd is vanwege zijn zieke zusje, hoewel hij van haar houdt. Overweeg om het artikel met uw kinderen te lezen. U kunt ze vragen hoe Daniel zijn liefde voor zijn zusje toonde. Vervolgens kunt u brainstormen over manieren waarop u als gezin uw liefde voor elkaar kunt tonen, zoals Daniel deed.

MEER ONLINE

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in vele talen op languages.lds.org. Ga naar [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (beschikbaar in het Engels, Portugees en Spaans) om inspirerende boodschappen, ideeën voor de gezinsavond en materiaal te vinden waar u uw vrienden en familieleden over kunt vertellen.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Beproevingen, 12, 40, 64

Boek van Mormon, 54,
58, 74, 75, 76

Dankbaarheid, 63

Depressiviteit, 30

De profeet volgen, 53, 60

Dienen, 11, 41, 79

Gebed, 66

Geboden, 4, 56

Gehoorzaamheid, 4, 53,
56, 60

Geloof, 11, 22, 48

Getuigenis, 58

Gezin, 7, 12, 79

Godsdienstvrijheid, 22

Heilige Geest, 41

Hoogmoed, 80

Hoop, 52

Jezus Christus, 4, 22, 30,
65, 72, 74

Licht, 30, 52

Liefde, 4, 56, 66, 70, 74

Media, 44

Ouderschap, 7

Pesten, 65

Raden, 34

Roepingen, 11, 34

Schriftstudie, 60

Seminarie, 60

Technologie, 44

Tiende, 20

Toewijding, 10

Verzoening, 72

Voorsterfelijk leven, 53

Vooruitgang, 40

Zendingswerk, 42, 43, 48,
54, 68

Bestudeer dit materiaal onder gebed en laat u inspireren zodat u weet wat u het beste kunt bespreken. Hoe zal uw begrip van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' uw geloof in God vergroten? Hoe is het hen over wie u door huisbezoek waakt tot zegen? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Ouderschap is een heilige plicht

Onze hemelse Vader heeft het gezin ingesteld, zodat we in een liefdevolle sfeer de juiste beginselen kunnen leren. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Geef uw kinderen een compliment en een knuffel; zeg vaker: "Ik hou van je"; spreek altijd uw dankbaarheid uit. Laat een op te lossen probleem nooit belangrijker worden dan een persoon die liefde nodig heeft.'¹

Susan W. Tanner, voormalig algemeen jongevrouwenpresidente, heeft gezegd: 'Onze Vader in de hemel is het voorbeeld dat we moeten volgen. Hij houdt van ons, onderwijst ons, heeft geduld, en vertrouwt ons onze keuzevrijheid toe. [...] Soms wordt discipline, wat onderwijzen inhoudt, verward met kritiek. Het gedrag van kinderen — en van mensen van alle leeftijden — verbetert eerder door liefde en bemoediging dan door op hun fouten te hameren.'²

Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Als we getrouw zijn in gezinsgebed, Schriftstudie, gezinsavond, priesterschapszegens en sabbatheiliging, zullen onze kinderen [...] voorbereid zijn op een eeuwig thuis in de hemel, ongeacht wat hun in deze moeilijke wereld zal overkomen.'³

Aanvullende Schriftteksten

1 Nephi 8:37; 3 Nephi 22:13;
Leer en Verbonden 93:40; 121:41

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Liefde in het gezin — raad van onze profeet' *Liahona*, augustus 2011, 4.
2. Susan W. Tanner, 'Heb ik je al verteld ...?' *Liahona*, mei 2003, 74.
3. Quentin L. Cook, 'De Heer is mijn Licht', *Liahona*, mei 2015, 64.
4. Robert D. Hales, 'Onze plicht jegens God: de zending van ouders en leidinggevendenden onder het opkomende geslacht', *Liahona*, mei 2010, 96, 95.

Ter overweging

Waarom wordt het evangelie het beste met liefde in woord en daad overgebracht?

geloof, gezin, hulp

Uit het leven gegrepen

'Ik was eens de krant aan het lezen toen een van mijn kleinzootjes bij me kwam zitten', vertelde ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Onder het lezen genoot ik van zijn heerlijke gekwebbel op de achtergrond. Ik was dan ook behoorlijk verrast toen hij zich even later tussen mij en de krant in wurmde. Hij hield mijn hoofd met beide handen vast, drukte zijn neus tegen de mijne en vroeg: "Opa! Bent u er wel?"

'[...] Er *zijn* betekent weten wat er in het hart van onze jeugd leeft en contact met ze hebben. En contact met ze hebben betekent niet alleen met ze praten, maar ook dingen met ze doen. [...]

We moeten leermomenten plannen en gebruiken. [...]

'Hoe langer ik leef, hoe meer ik inzie dat de leermomenten in mijn jeugd, vooral die met mijn ouders, mijn leven hebben beïnvloed en me hebben gevormd tot wie ik ben.'⁴

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

WAT KOMT ER NA LIEFDE?

Onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, heeft gezegd dat liefde de kern van het evangelie is.¹ Liefde is zó belangrijk dat Jezus dit het ‘eerste en het grote gebod’ noemde. Hij zei ook dat alle andere onderdelen van de wet en de woorden van de profeten eraan hangen.²

Liefde is het centrale motief voor alles wat we in de kerk doen. Elk programma, elke bijeenkomst, elke handeling waar we als discipel van Jezus Christus bij betrokken zijn, dient uit deze eigenschap voort te komen — want zonder naastenliefde, ‘de reine liefde van Christus’, zijn wij niets.³

Als we dat eenmaal met ons verstand en hart begrijpen, als we onze liefde voor God en onze medemens verklaard hebben — wat dan?

Is mededogen en liefde voor anderen voelen genoeg? Voldoen we met een verklaring van onze liefde voor God en onze medemens aan onze plicht jegens God?

De gelijkenis van de twee zonen

De overpriesters en de oudsten van de Joden kwamen in de tempel te Jeruzalem naar Jezus toe om Hem in zijn woorden te vangen. De Heiland draaide de rollen echter om door ze een verhaal te vertellen.

‘Iemand had twee zonen’, begon Hij. De vader ging naar de eerste en vroeg hem in de wijngaard aan het werk te gaan. Maar de zoon weigerde. Later kreeg die zoon ‘berouw en ging erheen’.

De vader ging daarna naar zijn tweede zoon en vroeg hem in de wijngaard aan het werk te gaan. De tweede zoon verzekerde hem dat hij zou gaan, maar deed het niet.

Toen wendde de Heiland zich tot de priesters en oudsten en vroeg: ‘Wie van deze twee heeft de wil van de vader gedaan?’

Ze moesten wel toegeven dat het de eerste zoon was — degene die zei dat hij niet wilde gaan, maar later berouw kreeg en in de wijngaard aan het werk ging.⁴

De Heiland gebruikte dit verhaal om een belangrijk beginsel te beklemtonen: wie de geboden gehoorzamen, hebben God werkelijk lief.

Misschien vroeg Jezus de mensen daarom naar de woorden van de Farizeeën en Schriftgeleerden te luisteren en die in acht te nemen, maar hun voorbeeld niet te volgen.⁵ Die godsdienstleraren deden niet wat ze zeiden. Godsdienst was hun favoriete gespreksonderwerp, maar helaas gingen ze aan de kern voorbij.

Onze daden en ons heil

In een van de laatste lessen van de Heiland aan zijn discipelen sprak Hij tot ze over het laatste oordeel. De rechtvaardigen en de onrechtvaardigen zouden van elkaar gescheiden worden. De rechtvaardigen zouden het eeuwige leven beërven, de onrechtvaardigen zouden de eeuwige straf ondergaan.

Wat was het verschil tussen de twee groepen?

Zij die hun liefde uit hun daden lieten blijken, verkregen het heil. Zij die dat niet deden, werden verdoemd.⁶ Echte bekering tot het evangelie van Jezus Christus en de bijbehorende waarden en beginselen zal in onze dagelijkse levenswandel tot uiting komen.

Uiteindelijk zal alleen onze liefde voor God en onze medemens verklaren ons niet voor de verhoging in aanmerking laten komen. Jezus heeft immers gezegd:

‘Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is.’⁷

Wat komt er na liefde?

De vraag ‘Wat komt er na liefde?’ is eenvoudig en direct te beantwoorden. Als we de Heiland werkelijk liefhebben, neigen we ons hart tot Hem

en bewandelen we het pad van het discipelschap. Als we God liefhebben, streven we ernaar zijn geboden te onderhouden.⁸

Als we onze naaste echt liefhebben, doen we ons uiterste best om ‘de armen en de behoeftigen, de zieken en de bezochten’ te helpen.⁹ Want wie zulke daden van barmhartigheid en dienstbetoon doet,¹⁰ is een discipel van Jezus Christus.

Dát komt er na liefde.

Dát is de kern van het evangelie van Jezus Christus. ■

NOTEN

1. Zie Thomas S. Monson, ‘Liefde — de kern van het evangelie’, *Liahona*, mei 2014, p. 91.
2. Zie Mattheüs 22:36–40.
3. Zie Moroni 7:46–47.
4. Zie Mattheüs 21:28–32.
5. Zie Mattheüs 23:3.
6. Zie Mattheüs 25:31–46.
7. Mattheüs 7:21.
8. Zie Johannes 14:15.
9. Leer en Verbonden 52:40.
10. Zie Mosiah 18:8–9.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

President Uchtdorf definieert ware discipelen van Jezus Christus als mensen die hun liefde voor Hem en voor anderen uit hun daden laten blijken. Hij leert ons: ‘Als we de Heiland werkelijk liefhebben, neigen we ons hart tot Hem en bewandelen we het pad van het discipelschap.’ Vraag degenen die u onderwijst desgewenst in hoeverre zij het pad van het discipelschap uit liefde zijn gaan bewandelen. U zou ook over uw eigen ervaringen kunnen vertellen. U kunt ze uitnodigen te bidden om meer naastenliefde, en om de kracht om uit liefde te handelen.

De geboden onderhouden en anderen liefhebben

Bij liefde denken we vaak eerst aan romantische films, pralines en bloemen. Maar liefde — *echte* liefde — is veel sterker en onzelfzuchtiger dan dat. Jezus Christus leefde en stierf voor ons vanwege zijn liefde voor ons. De twee grote geboden zijn trouwens ook God liefhebben en onze naaste liefhebben (zie Mattheüs 22:36–40). Maar hoe kunnen we anderen *tonen* dat we ze liefhebben?

President Uchtdorf vertelt de gelijkenis van Christus over de twee zonen. De ene werkt voor zijn vader en de andere niet. De Heiland verduidelijkt dat alleen de zoon die zijn vader gehoorzaamde, hem echt liefhad. Op vergelijkbare manier

tonen wij door Gods geboden te onderhouden dat we Hem liefhebben en bij Hem willen terugkeren.

Maar hoe tonen we onze liefde voor onze naasten? President Uchtdorf legt uit: ‘Als we onze naaste echt liefhebben, doen we ons uiterste best om “de armen en de behoeftigen, de zieken en de bezochten” te helpen. Want wie zulke daden van barmhartigheid en dienstbetoon doet, is een discipel van Jezus Christus.’

Dus als je de volgende keer een van je ouders, je broer, zus of vriend(in) ziet, denk er dan aan om ze te dienen en zo je liefde te tonen. Het zal niet alleen hen en jou gelukkig maken, maar ook je Vader in de hemel.

KINDEREN

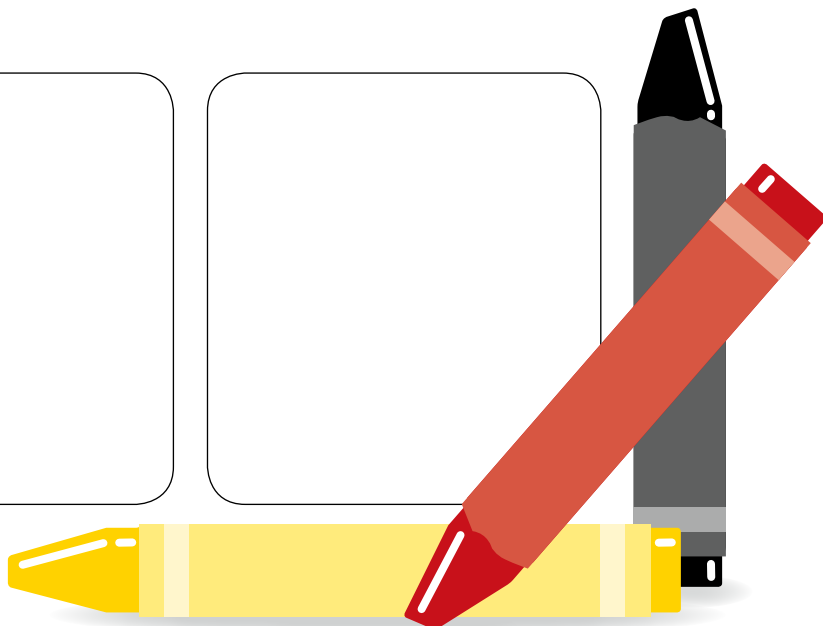

Liefde tonen

Jezus vertelde eens een verhaal over een vader en zijn twee zonen. De vader werkte in een wijngaard en vroeg zijn twee zonen om hulp. De eerste zoon zei nee maar kwam later toch in de wijngaard helpen. De tweede zoon zei dat hij zou helpen, maar deed het

niet. Jezus legde uit dat de eerste zoon meer liefde voor zijn vader toonde door gehoorzaam te zijn.

Beeld dit verhaal uit! Noteer of teken daarna drie dingen die je kunt doen om je liefde voor je hemelse Vader te tonen.

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2016

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (IV 1:38).

Met deze conferentienotities (en die in volgende uitgaven) kunt u recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen en andere kerkleiders in de algemene aprilconferentie van 2016 nader bestuderen en toepassen.

LEERSTELLIG ACCENT

De verzoening van Jezus Christus

‘Ik kan echter ook met klem verklaren dat er vanwege de verzoening van Jezus Christus uiteindelijk, in eeuwige zin, geen oneerlijkheid zal zijn. “Alles wat oneerlijk in het leven is, kan [...] rechtgezet worden.” [*Predik mijn evangelie*, 52.] Onze huidige omstandigheden veranderen misschien niet, maar dankzij Gods mededogen, goedertierenheid en liefde ontvangen we allemaal meer dan waar we recht op hebben, meer dan we ooit kunnen verdienen en meer dan we ooit kunnen hopen. We hebben de belofte dat God “alle tranen van [onze] ogen [zal] afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan” [Openbaring 21:4].’

Ouderling Dale G. Renlund van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Opdat Ik alle mensen tot Mij zou kunnen trekken’, *Liahona*, mei 2016, 42.

Antwoorden voor u

Elke conferentie geven profeten en apostelen geïnspireerde antwoorden op vragen die kerkleden hebben. U kunt de *Liahona* van mei 2016 gebruiken of conference.lds.org bezoeken om antwoord op de volgende vragen te krijgen:

- Wat zijn de vier soorten gezinsraden en waarom zijn ze belangrijk? — Zie M. Russell Ballard, ‘De gezinsraad’, 63.
- Hoe bereiden we ons voor op de tempel? — Zie Quentin L. Cook, ‘Uzelf in de tempel zien’, 97.
- Wat zijn priesterschapssleutels? — Zie Gary E. Stevenson, ‘Waar zijn de sleutels en het gezag van het priesterschap?’ 29.

‘[Verkies] geloof
boven twijfel.’

Bonnie L. Oscarson, algemeen
jongevrouwenpresidente, ‘Geloof ik?’
Liahona, mei 2016, 89.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

Redding

‘Hier op aarde [bevekt] het aardse vuil onze ziel, waardoor we ons geboorterecht en doel makkelijker uit het oog verliezen en vergeten.

‘Maar dat alles verandert niet wie we echt zijn. Onze natuur blijft fundamenteel goddelijk. [...]

‘U denkt misschien dat uw leven in puin ligt. Misschien heeft u gezondigd. Misschien bent u bang, boos, verdrietig, of gekweld door twijfel. Maar de goede Herder vindt zijn verloren schapen. U hoeft alleen maar uw hart op te heffen naar de Heiland van de wereld, en Hij zal u vinden.

‘Hij zal u redden.

‘Hij zal u optillen en u op zijn schouders leggen.

‘Hij zal u naar huis dragen.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Hij zal u op zijn schouders leggen en u naar huis dragen’, *Liahona*, mei 2016, 104.

Toekomstige taken

Vaak behandelen meerdere sprekers hetzelfde onderwerp. Drie sprekers zeiden het volgende over voorbereiding op toekomstige taken:

- ‘Jongemannen, [...] leef zo dat je als man reinheid in je huwelijk en aan je kinderen zult brengen.’ — D. Todd Christofferson, ‘Vaders’, 96.
- ‘Bid en besluit wat u, in overeenstemming met uw eigen tijd en situatie, kunt doen om de vluchtelingen en migranten in uw omgeving te dienen.’ — Linda K. Burton, ‘Ik was een vreemdeling’, 14.
- ‘In Gods plan van geluk zijn we niet zozeer op zoek naar iemand die volmaakt is, maar iemand met wie we, een leven lang, samen kunnen werken aan een liefdevolle, langdurige en volmakter relatie.’ — Dieter F. Uchtdorf, ‘Ter ere van hen die behouden’, 78.

Goede verhalen uit de conferentie

Wat trekt nu meer onze aandacht dan een verhaal? Dit zijn enkele van de vele verhalen uit de conferentie:

- Welke leer troostte een echtpaar in Zuid-Amerika dat ernaar verlangde om hun kleine zoontje aan hen te laten verzegelen? — Zie W. Christopher Waddell, ‘Een patroon voor vrede’, 90.
- Wat beseftte een moeder die met haar zoontje in kritieke toestand in een helikopter naar het Primary Children’s Hospital vloog? — Zie Bonnie L. Oscarson, ‘Geloof ik?’ 87.
- Hoe kreeg een quorumleider priesters een van zijn priesters terug naar de kerk? — Zie Mervyn B. Arnold, ‘De reddende hand bieden: we kunnen het’, 53.

ZUSTER MABELS GEZANG

R. Val Johnson

Kerkelijke tijdschriften

Zuster Mabels passie voor zingen was pijnlijk ongeremd.

Mijn beste vriend stootte me met zijn elleboog aan om me ervan te weerhouden te lachen. We waren tenslotte in een avondmaalsdienst en zongen de avondmaalslofzang.

Maar het was moeilijk om niet te lachen, en het lukte Pat niet veel beter dan mij om zijn kaken op elkaar te houden.

We waren vijftien en dachten alles te weten. We wisten dat iedereen in onze wijk volmaakt behoorde te zijn — maar dat niet was. We wisten dat de toespraken in de avondmaalsdienst inspirerend moesten zijn — maar dikwijls saai waren. En we wisten dat de slechtste zangeres ter wereld bij ons zat en lofzangen om zeep hielp die onze gedachten hemelwaarts moesten voeren — maar ze meestal in tegenovergestelde richting stuurden.

We konden alleen onze oren dichtstoppen en huiveren. Af en toe lachen leek te helpen.

We waren niet zeker of zuster Mabel (haar voornaam, en de enige waarmee ik mensen haar heb horen aanspreken) wist dat het pijnlijk was om haar aan te horen en dat het haar niets kon schelen, of dat ze zich totaal

niet bewust was wat voor uitwerking haar gezang op de rest van de aanwezigen had. Het is heel goed mogelijk dat niemand daar ooit een woord tegen haar over gerept heeft. Ze was al wat ouder, maar een forse tante. Niet in omvang, maar in energie. Ze deed alles luid en vol energie. Vooral zingen.

Haar passie voor zingen kwam niet alleen in onze samenzang, maar ook in ons wijkkoor tot uiting. Daar kende haar enthousiasme geen grenzen. Hoewel ik me niet kan herinneren dat ze zich in de zaal ooit inhield, liet

ze zich in het koor helemaal gaan. Ze kraste hoge en lage noten uit waar in mijn beleving geen diva in de wereld bij kon — of daar ambities toe had.

Maar dat was lang geleden. Zuster Mabel is ergens in de tussenliggende jaren overleden. Pat en ik zijn ieder onze eigen weg gegaan. En ik ben er in elk geval voor mijzelf achter gekomen dat ik als vijftienjarige toch niet zoveel wist als ik dacht. Ik heb de afgelopen vijftig jaar het een en ander over het leven — en over zingen — geleerd.

Ik heb geleerd dat het leven met passie en energie geleefd moet worden. Elke minuut is kostbaar en is na het verstrijken ervan voorgoed voorbij. Alleen een vage herinnering blijft. Ik heb geleerd dat je bij het dienen van anderen of het aanbidden van de Heer het gelukkigst en doeltreffendst bent als je dat met alle vreugde en energie doet.

Ik heb geleerd dat niemand aan deze kant van de sluier volmaakt is. Alles wat de Heer van ons vraagt, is ons hart, macht, verstand en sterkte — in de mate waarin we die te bieden hebben. Hij neemt onze uitbundige offergaven, hoe ontoereikend ze ook mogen zijn, als de volle mate van onze toewijding aan.

Ik vind het ironisch dat ik inmiddels besef dat ik niet beter kan zingen dan zuster Mabel toen. Ik hoop dat mijn medewijkleden meer naastenliefde voor mij koesteren dan ik voor haar had. Als zij nog hier geweest was, zou ik haar gevraagd hebben om voor me te zingen. Ik mis haar engelenstem. ■

VOOR MIJN TOEWIJDING GEZEGEND

John A. Grincer

De Heer wil ons graag zegenen en ik heb ondervonden dat ik, hoeveel ik ook dien, bij Hem in het krijt blijf staan.

Toen ik onlangs als spreker geïntroduceerd werd, somde de persoon die de leiding had beleefd enkele van mijn meer in het oog springende kerkroepingen op, zoals bisschop, zendingspresident en lid van het ringpresidium. De broeder wilde alleen maar vriendelijk zijn, maar ik vroeg me af: waarom introduceert hij me niet als wijkzendingsleider (mijn huidige roeping) en waarom vermeldt hij mijn minder opvallende roepingen niet?

Ik kan in alle eerlijkheid zeggen dat ik de leiding van de Geest in elke roeping gevoeld heb en dat elke roeping de moeite waard was. Ik heb in elke roeping naar de leiding van de Heer gestreefd en Hij heeft me nooit aan mijn lot overgelaten. Ik ben tot de conclusie gekomen dat de Heer ons graag zegent — in welke roeping we ook dienen.

Ik geloof dat we niet dankzij onze opvallende roepingen ‘een kroon van onsterfelijkheid [...] en het eeuwige leven’ (LV 81:6) zullen ontvangen, maar omdat we nederig gediend hebben in de roepingen die ons zijn toevertrouwd. De Heiland heeft gezegd:

‘Laat het hoofd niet tot de voeten zeggen dat het de voeten niet nodig

heeft; want hoe zal het lichaam zonder de voeten kunnen staan?

‘Ook heeft het lichaam ieder lid nodig, opdat alle tezamen zullen worden opgebouwd, opdat het gestel volmaakt kan worden gehouden’ (LV 84:109–110).

Ik ben in het verleden voor bepaalde kerkroepingen bang geweest. Telkens als ik me zo over een roeping voelde, kon ik ervan op

aan dat ik die spoedig zou krijgen. Ik moest geloof oefenen en vertrouwen op de beloftes in de Schriften om een dergelijke roeping te aanvaarden.

Nephi heeft gezegd: ‘Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt’ (1 Nephi 3:7). Paulus heeft verklaard: ‘Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid’ (2 Timotheüs 1:7).

Soms denken we dat het ons goed recht is om een roeping te weigeren als we er bang voor zijn. Maar we moeten onthouden dat de leiders van de kerk over roepingen en de personen in kwestie bidden.

Als we een roeping weigeren, wordt die een ander aangeboden, die de mogelijkheid krijgt om te groeien en voor zijn of haar toewijding gezegend wordt (zie LV 58:32).

De Heer wil ons graag zegenen en ik heb ondervonden dat ik, hoeveel ik ook dien, bij Hem in het krijt blijf staan. Hij heeft mijn gezin en mij voor onze toewijding in zijn koninkrijk zegeningen gegeven die onze stoutste dromen te boven gingen. ■

De auteur woont in West-Australië.

EEN WONDER KOMT NOOIT ALLEEN

Cheryl Lapating-La Torre

We dachten dat ons leven vlot zou verlopen, maar al gauw werd alles ingewikkeld en ik was doodsbang voor wat er nog meer verkeerd kon gaan.

Op een avond keek ik naar het journaal en er viel mij iets op. Ik herkende de verslaggeefster als een van mijn studiegenoten. Zij had haar droom om nieuwslezeres te worden, waargemaakt!

‘En ik dan?’ vroeg ik me af. ‘Wat heb ik bereikt?’ Ik keek naar de slapende baby in mijn armen en dacht na over de gebeurtenissen van de voorbije drie jaar.

Ik had altijd gedacht dat ik carrière zou maken, maar na de geboorte van onze dochter, Chevy, moest ik mijn prioriteiten bijstellen. Ik nam ontslag

om voor haar te kunnen zorgen. We hadden geloof in Jezus Christus en zolang we maar onze tiende betaalden en de geboden onderhielden, zou alles in orde komen.

Alles verliep prima tot mijn echtgenoot, Charles, plotseling ontslagen werd. We hadden er vertrouwen in dat alles goed zou komen, maar we wisten ook dat we actie dienden te ondernemen. We besloten dat het beter was dat ik ook een baan ging zoeken, dus ging zowel Charles als ik op zoek. Na enkele weken werd ik bij een callcenter aangenomen. Ik liet

mijn baby van negen maanden niet graag bij een oppas achter, maar voor ons was het de beste oplossing.

Na een maand bleek dat ik zwanger was. Gelukkig vond Charles al gauw een baan. Hij verdiende niet veel, maar we zouden er toch iets aan hebben. Even waren we opgelucht.

Mijn zwangerschap verliep problematisch, waardoor ik mijn baan moest opzeggen. Bij een maandelijks controle hoorden we tot onze verbazing dat ik een tweeling verwachtte. Charles en ik waren bang, maar we vertrouwden op onze hemelse Vader.

Na drieënhalve maand zwangerschap werd ik 's nachts bloedend wakker. Ik dacht aan een miskraam, dus ging ik naar het ziekenhuis. De baby's maakten het goed, maar ik diende tot het einde van de zwangerschap in bed te blijven.

Alles werd heel ingewikkeld. De ziekenhuisrekeningen deden onze bankrekening geen goed, en het karige loon van Charles volstond niet om in onze noden te voorzien. Ik voelde me waardeloos. Ik kon geen geld verdienen noch voor Chevy zorgen. Soms vergat ik dat ik twee bijzondere geestkinderen in mij droeg. Ik smeekte mijn hemelse Vader dag en nacht om hulp. Ik was doodsbang voor wat er nog meer verkeerd kon gaan. Maar er was één gedachte die in mij bleef opkomen: onze hemelse Vader leeft en Hij kent onze noden.

Charles had het ook moeilijk, maar hij hield vol. Hij zorgde voor mij en naast zijn baan zorgde hij ook nog voor Chevy. Zijn priesterschapszegens brachten troost en zijn liefde sterkte mij. We waren bang, maar we doorstonden deze nieuwe beproeving samen.

Ik deed mijn best om de omstandigheden te aanvaarden. In plaats van te zitten kniezen, las ik de Schriften, kerkelijke tijdschriften en goede boeken. Ik zong ook lofzangen, in het bijzonder 'O, vast als een rotssteen' (*Lofzangen*, nr. 53) heeft me enorm geholpen. Ik kwam dichterbij mijn Heiland. Ik besepte hoeveel ik had om

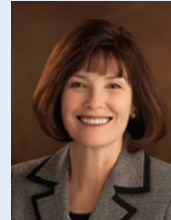
dankbaar voor te zijn, ondanks onze omstandigheden.

Naarmate de tijd verstreek, voelden we de hand van God in ons leven. Overal gebeurden grote en kleine wonderen. Onze familie en vrienden betaalden sommige van onze uitgaven. Ik voelde hun liefde en bezorgdheid voor ons gezin. Het ZHV-presidium wees een of twee zusters aan om mij elke dag te bezoeken. Ze brachten boodschappen, kookten en poetsten, zorgden voor Chevy, brachten een geestelijke gedachte en vrolijkten me op. Ze baden voor mijn herstel en voor het welzijn van de tweeling. We hadden altijd te eten. Deze zusters weten niet hoezeer hun dienstbetoon mij heeft geholpen om mijn last te dragen. Toen de tijd gekomen was, zorgde mijn hemelse Vader voor een erg makkelijke bevalling en beide meisjes waren gezond.

Sinds die moeilijke periode zijn er al enkele jaren voorbijgegaan, maar nog steeds voelen we Gods liefde elke dag. Onze financiële situatie is er sterk op vooruitgegaan en onze opgroeiende kinderen zijn slim en getalenteerd. We zijn sterker en beter voorbereid op komende beproevingen, omdat we weten dat onze hemelse Vader zijn kinderen op zijn eigen tijd zegent en nooit nalaat hen te helpen en te troosten. Het leven gaat niet altijd over rozen, maar God zal altijd met ons zijn en ons leiden. ■

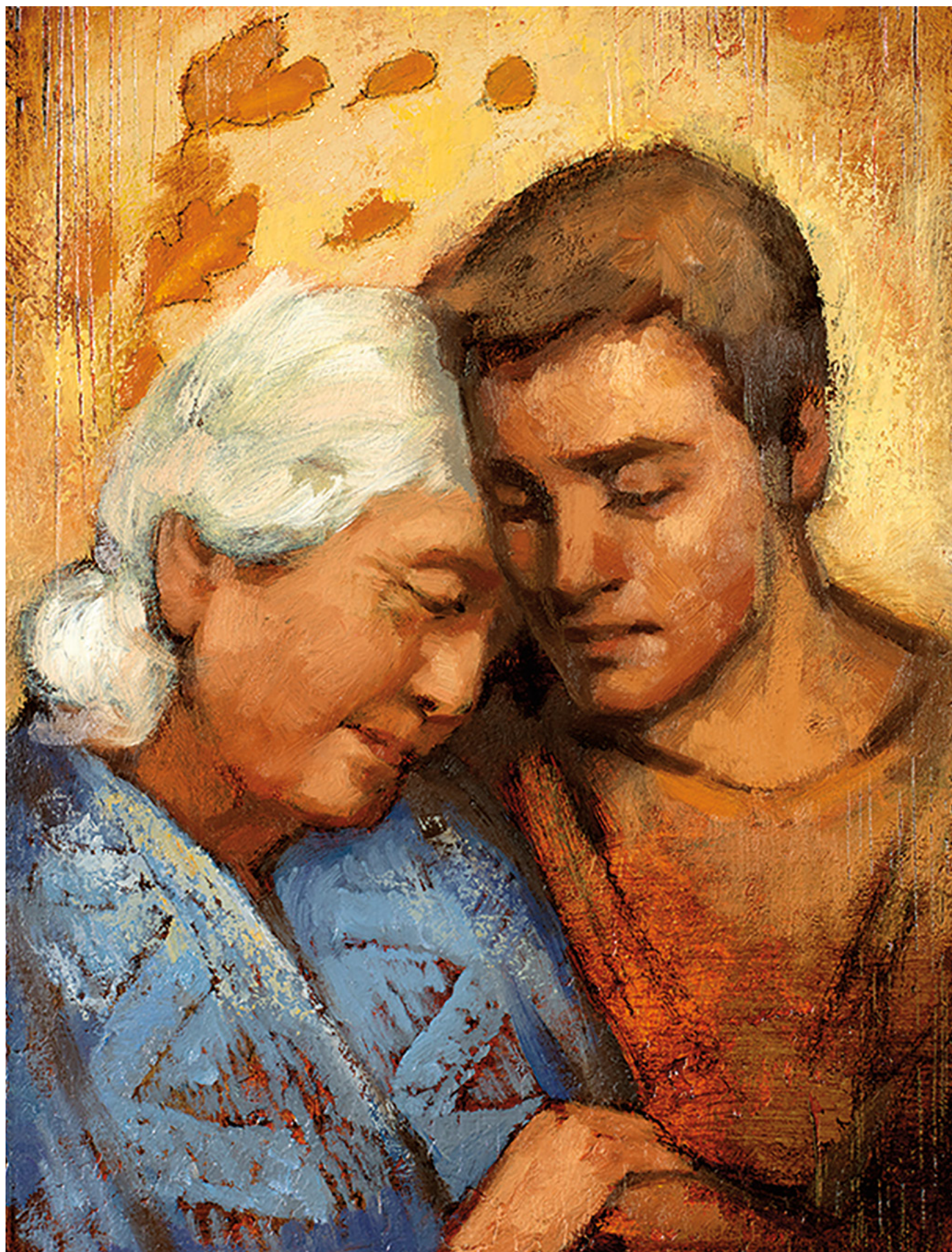
De auteur woont in de Filipijnen.

ZINVOLLE UITDAGINGEN

'Ik weet niet waarom we zoveel beproevingen meemaken, maar persoonlijk denk ik, zusters, dat de beloning zo groot, zo eeuwig en eindeloos, zo vreugdevol is, en ons begrip zo ver te boven gaat, dat we op de dag van beloning tegen onze genadige, liefhebbende Vader willen zeggen: "Was dat alles wat ik ervoor moest doen?" [...] Lieve zusters, wat maakt het uit wat we hier geleden hebben als die beproevingen ons uiteindelijk voor eeuwig leven en verhoging in het koninkrijk van God kwalificeren?'

Linda S. Reeves, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, 'Onze beloofde zegeningen waardig', *Liahona*, november 2015, 11.

Ouderling
Don R. Clarke

Van 2006 tot en met
2015 als algemene
zeventiger werkzaam
geweest

Zuivere godsdienst BEOEFENEN

*Als je gelukkig wilt zijn, de Heilige Geest wilt voelen en
dichter bij de Heiland wilt komen, moet je zuivere
godsdienst beoefenen.*

Enkele jaren geleden kwam er een jongeman bij me op kantoor die ik John zal noemen. Hij was net van zending thuisgekomen. 'Ouderling Clarke, ik heb hulp nodig', zei hij heel bezorgd. 'Mijn zending was geweldig. Ik heb veel verandering ondergaan. Maar ik raak enkele van die heilige en bijzondere gevoelens kwijt die ik in het zendingsveld voelde. Hoe kan ik diezelfde gevoelens ook nu hebben?'

Dat heb ik vaak zien gebeuren. Wat hij eigenlijk vroeg, was: 'Hoe kan ik gelukkig zijn, de Heilige Geest voelen en een goede band met de Heiland hebben?' Dat is een vraag die we onszelf elke dag moeten stellen.

Die middag sloegen we in mijn kantoor Jakobus 1:27 op en lazen: 'De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.'

Vervolgens lazen we Alma 34:28: 'Indien gij [...] de behoeftigen en de naakten wegzendt, en niet naar de zieken en lijdenden omziet, en niet geeft van uw bezit, indien gij hebt, aan hen die noodlijdend zijn — ik zeg u, indien gij geen van die dingen doet, zie, dan is uw gebed tevergeefs en baat het u niets, en zijt gij als de huichelaars die het geloof verloochenen.'

Vervolgens lazen we in het evangelie van Johannes het verhaal waarin Petrus en de andere discipelen aan het vissen waren en niets vingen. De Heiland zei dat ze hun netten aan de andere kant van de boot in het water moesten gooien. Toen vingen ze 153 vissen. Nadat ze gegeten hadden, spraken Petrus en de Heiland met elkaar. De Heiland wist dat Hij deze man, die weldra de profeet en president van de kerk zou worden, nog wat laatste instructies kon geven.

‘Hebt u Mij lief?’ vroeg de Heiland.

Petrus antwoordde: ‘Ja Heere, U weet dat ik van U houd.’

Toen zei de Heiland: ‘Weid Mijn lammeren.’

De Heiland stelde die vraag drie keer en gaf toen de volgende opdracht: ‘Weid Mijn schapen.’ (Zie Johannes 21:3–17.)

Petrus kreeg in feite de opdracht om zuivere godsdienst te beoefenen, ofwel voor de mensen te zorgen. De profeet van God in onze tijd zorgt ook voor de mensen en heeft ze lief. President Thomas S. Monson is een groot voorbeeld van iemand die zuivere godsdienst beoefent. Hij heeft zijn hele leven mensen liefgehad en voor ze gezorgd.

Ik heb veel teruggekeerde zendelingen als mijn vriend John gezien. Als je ze vraagt waarom hun zending zo geweldig was, zeggen ze bijna altijd vanwege hun liefde voor de mensen. Wanneer zendelingen meer om anderen dan om zichzelf geven, zijn ze gelukkiger. En dat geldt voor ons allemaal. Wij zijn altijd gelukkiger als we voor anderen zorgen en ze liefhebben.

Het tegenovergestelde van zorg voor anderen is aan onszelf denken: mijn auto, mijn studie, mijn baan, mijn problemen. Als alles om onszelf draait, is onze verbinding met de hemel niet optimaal.

Ik zei tegen John dat als hij zuivere godsdienst zou beoefenen, hij gelukkig zou zijn en hetzelfde gevoel zou krijgen dat hij op zending had. En als *wij* gelukkig willen zijn, de Heilige Geest willen voelen en dichter bij de Heiland willen komen, moeten we ook zuivere godsdienst beoefenen. Van de bovengenoemde teksten leren we vier essentiële zaken die als zuivere godsdienst bestempeld kunnen worden.

1. Weduwen bezoeken en voor hen zorgen

John ging verder studeren en deed wat we hadden besproken. Later stuurde hij me een e-mail waarin hij vertelde dat hij inspirerende verhalen uit de tijdschriften van de kerk aan ouderen in een verzorgingshuis voorgelezen had.

‘Veel mensen voelden veel liefde en steun van de Heiland toen de Geest van eenvoudige waarheden

getuigde', schreef hij. 'Ik wist niet dat ik zoveel liefde kon voelen van en voor vreemdelingen met wie ik weinig gemeen had. Maar ik voelde de liefde van de Heiland voor hen, voor die lieve zielen. Ik begreep heel duidelijk dat ik die mensen — die nu dementerden of anderszins ziek waren — aan de andere kant van de sluier zou ontmoeten. Dan zou ik hun huwelijkspartner ontmoeten, die nu vanaf de andere kant van de sluier toekijkt. Toen ik mijn grootmoeder bezocht, voelde ik heel sterk dat mijn grootvader aanwezig was. Ik had hem nooit ontmoet, maar werd door zijn geest gesterkt en gesteund. Ik wist dat hij dankbaar was voor mijn eenvoudige bezoek.'

Hij schreef verder: 'Ik had nooit gedacht dat ik zulke tedere barmhartigheden zou vinden. Het lijkt zo zinloos om na zo'n ervaring thuis te komen en de tv aan te zetten of andere afleiding te zoeken. Ik ben gaan beseffen dat deze tedere ervaringen op elk moment van de dag beschikbaar zijn als wij, als heiligen, ernaar streven om anderen op de een of andere manier te helpen.'

Dat kunnen we allemaal doen, en de Heer zal ons net als John zegenen.

2. Wezen helpen

Er zijn veel wezen over de hele wereld. Zou het niet geweldig zijn als we geregeld contact met een wees konden hebben?

Toen onze zoon Nate van zending thuiskwam, had hij dezelfde gevoelens als mijn vriend John. Nate besloot als vrijwilliger voor een organisatie te gaan werken waar hij als mentor kinderen kon helpen die behoefte aan persoonlijke begeleiding hadden. Door dat werk is zijn hele studie-ervaring veranderd. Nu hij getrouwd is, hebben Nate en zijn vrouw, Carla, opnieuw jonge mensen via de organisatie 'geadopteerd'. Het is in hun

huwelijk een grote zegen om behoeftigen te laten delen in wat zij hebben.

Toen mijn vrouw, Mary Anne, en ik in het zendingsgebied Santa Cruz (Bolivia) op zending waren, hadden we een zendeling die wees was. Hij had geen familie. De Heer gaf hem de opdracht om ouderling Hawkins op te leiden. Ik weet niet of hij de beste senior-zendeling was, maar ouderling Hawkins was de beste collega voor een wees die een zendeling van de Heer was geworden.

De ouders van ouderling Hawkins zijn deze zendeling gaan schrijven. En dat doen ze nu al vijftien jaar. Door ouderling Hawkins en zijn familie heeft deze weesjongen liefde en zorg ontvangen. Hij is nu gelukkig getrouwd, heeft een goede baan en is actief in het evangelie van Jezus Christus. We kunnen allemaal weeskinderen helpen.

3. Voor de armen en behoeftigen zorgen

In de Schriften worden we er voortdurend aan herinnerd hoe belangrijk het is om voor

Vertrouwt de Heer ons toe om een antwoord op het gebed van een ander te zijn? Kan Hij erop rekenen dat wij gehoor zullen geven aan de influisteringen van de Heilige Geest?

de armen en behoeftigen te zorgen. Die verantwoordelijkheid rust op ons allen.¹ Een van de manieren waarop we beter voor de armen en behoeftigen kunnen zorgen, is een royale vastengave betalen. President Brigham Young (1801–1877) heeft gezegd:

‘Het eerste jaar dat ik in deze vallei woonde, had ik niet genoeg meel om mijn gezin tot de oogst te voeden [...], en elke dag kwamen er mensen bij mij thuis om brood vragen. Ik maakte me er op een dag zorgen over. Ik ging naar het oude fort, en toen ik thuiskwam was ik volledig genezen. Ik zei tegen mijn vrouw: “Niemand die hier om voedsel komt vragen, mag met lege handen naar huis worden gestuurd. Als we dat doen, zullen we niet genoeg hebben voordat we gaan oogsten. Maar als we iedereen die langskomt iets geven, zullen we zeker genoeg hebben. [...]

‘Ik ben van plan dat te blijven doen, zodat ik voldoende brood zal hebben, want als ik dat niet doe, zal ik zeker tekortkomen.

‘Geloof u dat beginsel? Ik weet dat het waar is, omdat ik het zo vaak beproefd heb.’²

Het volgende verhaal werd door een arts uit Colorado (VS) op een christelijke website geplaatst. Hij was bij een tankstation aangekomen nadat zijn auto had gesputterd en ermee op was gehouden. Toen hij op het punt stond om een sleepwagen te bellen, zag hij een vrouw, die met een oude auto bij een pomp stond, uitglijden en vallen.

‘Ik stapte uit om te zien hoe het met haar ging. Toen ik bij haar kwam, leek het erop dat ze meer verdriet had dan pijn van haar val. Ze was nog jong maar zag er verwilderd uit, met donkere kringen onder haar ogen. Ze liet iets vallen toen ik haar overeind hielp. Ik raapte het op en gaf het aan haar. Het was een stuiver.

‘Op dat moment begreep ik wat er aan de hand was: de huilende vrouw, de oude [auto] vol spullen en drie kinderen (waarvan één in een kinderstoeltje), en de benzinepomp met 4,95 op het schermje. Ik vroeg hoe het met haar ging en of ze hulp nodig had. Ze zei steeds maar: ‘Ik wil niet dat mijn kinderen me zien huilen.’

Omdat hij de situatie begreep, pakte de arts zijn creditcard, vulde haar tank met benzine en kocht in het winkeltje naast het benzinstation twee zakken voedsel en wat cadeaubonnen voor haar en haar kinderen.

‘Ze vertelde me hoe ze heette en dat ze uit Kansas City [Missouri, VS] kwam’, zei hij. ‘Haar vriend [had] haar twee maanden daarvoor in de steek gelaten en ze was niet in staat om in het onderhoud van zichzelf en haar kinderen te voorzien. [...] Wanhopig had [ze] haar ouders gebeld, met wie ze al vijf jaar niet had gesproken. Zij woonden in Californië en hadden gezegd dat ze wel bij hen konden intrekken. Ze had al haar bezittingen in de auto gepropt.’

De arts sloeg zijn armen om haar heen en sprak een gebed uit voor een veilige reis. Toen hij naar zijn auto liep, vroeg de vrouw: ‘Bent u een engel of zo?’

De arts antwoordde: ‘Soms gebruikt God gewone mensen.’

Toen merkte hij op: ‘Het was zo geweldig om deel uit te maken van andermans wonder. En uiteraard, [...] toen ik in mijn auto stapte, startte die onmiddellijk en kon ik zonder problemen naar huis rijden. Ik zal morgen even bij de garage langsgaan, maar ik verwacht dat de monteur niets zal vinden.’³

Vertrouwt de Heer ons toe om een antwoord op het gebed van een ander te zijn? Kan hij erop rekenen dat wij gehoor zullen geven aan de influisteringen van de Heilige Geest? Hoe meer we gehoor geven aan de influisteringen van de Geest, hoe meer gelegenheden we van de Heer krijgen om een antwoord op het gebed van een ander te zijn.

4. Zijn lammeren en schapen weiden

Toen Jezus met Petrus sprak, zei Hij allereerst: 'Weid mijn lammeren.' De Heiland weet dat als wij de lammeren weiden, we niet naar een verloren schaap op zoek hoeven gaan. Sommigen van ons hebben wellicht jongere broers of zussen, neven of nichten, of kennen andere mensen die we kunnen helpen. Mogen wij een goed voorbeeld voor hen zijn, en mogen we de lammeren vinden die onze hulp nodig hebben.

Ga jij een lam vinden en helpen? Zul jij, als herder, betrouwbaar genoeg zijn om voor de lammeren en schapen te zorgen, zoals de Heiland ons gevraagd heeft?

De vraag die de Heiland aan Petrus stelde, kan aan ieder van ons gesteld worden: 'Hebt u

Mij lief?' Als we zuivere godsdienst beoefenen door weduwen te bezoeken en voor hen te zorgen, door wezen te helpen, door voor de armen en behoeftigen te zorgen en zijn lammeren en schapen te hoeden, laten we de Heiland zien dat we Hem liefhebben! Als we dat doen, zullen we gelukkig zijn, de Heilige Geest voelen en een betere band met Hem hebben. ■

Uit de toespraak 'Pure Religion', gehouden op 13 januari 2015 tijdens een devotional aan de Brigham Young University-Idaho. Zie speeches.byu.edu voor de volledige tekst in het Engels.

NOTEN

1. Zie Jeffrey R. Holland, 'Zijn wij niet allen bedelaars?' *Liahona*, november 2014, 40-42.
2. Brigham Young, 'Remarks', *Deseret News*, 18 juni 1856, 116.
3. 'Friends Are God's Way of Taking Care of Us', lisburn.com/stories/friends_are_gods_way.html.

OOK WIJ MOETEN GEVEN

'Ik weet dat, hoewel ik misschien niet de hoeder van mijn broeder ben, ik wel de broeder van mijn broeder ben, en dat ik, omdat mij veel gegeven is, zelf ook moet geven.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Zijn wij niet allen bedelaars?' *Liahona*, november 2014, 42.

Tiende,

TIMING EN VERVOER

Atilio Coitiño Guzmán

Op een zaterdag merkten mijn vrouw en ik dat we niet genoeg geld hadden om de volgende dag met het openbaar vervoer naar de kerk te gaan, en we konden niet meer aan contant geld komen. Onze tiende zat al in een envelopje, zodat we het aan de bisschop konden geven. We begonnen te overleggen over hoe we naar de kerk zouden gaan. Als we het tiendegeld gebruikten voor ons vervoer, zou de Heer dat wel begrijpen, maar toch besloten we dat we daar niet goed aan deden.

Een andere mogelijkheid was om niet naar de kerk te gaan, en ook dat zou de Heer wel begrijpen, omdat we nog nooit een kerkdienst hadden overgeslagen. Maar als we daarvoor kozen, zouden we onze tiende niet aan de bisschop kunnen geven, dus dat was ook geen optie.

Uit getrouwheid besloten we dan maar om vroeger dan gewoonlijk te vertrekken en naar de kerk te lopen. Op die prachtige sabbatdag vertrokken we voor de wandeling van bijna vijf kilometer naar het kerkgebouw. Onze vier kinderen, van wie de oudste zes jaar was, vonden het een feest en ze genoten ervan om onderweg te rennen en te spelen.

Toen we bij een brede en gevaarlijke straat kwamen, hoorde ik de Geest tot mij zeggen: 'Je moet nu oversteken'. Ik zei dit tegen mijn vrouw en ze antwoordde dat het te gevaarlijk was, omdat er een bocht was die ons het zicht belemmerde. Ik herhaalde mijn gevoel dat we toch moesten oversteken en dat deden we dan ook snel, terwijl mijn vrouw en ik elk twee kinderen bij de hand namen. Net toen we aan de overkant waren, stopte er een auto en de chauffeur vroeg: 'Gaan jullie naar de kerk?'

We hadden geen geld om naar de kerk te gaan, dus besloten we te lopen.

De chauffeur kwam niet uit onze wijk, maar uit een andere wijk die ik weleens bezocht had. We antwoordden bevestigend en toen bood hij ons een lift aan. Toen we eenmaal in de auto zaten, vertelde deze broeder dat hij nooit deze route nam en dat alleen maar deed, omdat zijn zakenpartner de kantoor sleutels was kwijtgeraakt en hij zijn sleutels bij hem ging langs brengen.

Het stond voor mij vast dat dit geen toeval was. De Heer wist dat we vervoer naar de kerk nodig hadden. Onze tiende zat nog in mijn zak en zo hadden we de gelegenheid om onze kinderen iets bij te brengen over de zegeningen van het betalen van tiende. Blij en dankbaar kwamen we vroeger dan

anders bij het kerkgebouw aan. We namen deel aan alle kerkdiensten en vertelden niemand wat er gebeurd was.

In de zomer wordt het in São Paulo erg warm, vooral 's middags, tegen het einde van onze kerkdiensten. Toen we ons klaarmaakten om terug naar huis te gaan, vroeg iemand ons: 'Brenge iemand jullie terug naar huis?' Wij antwoordden van niet en toen zei hij: 'Zal ik dat doen?' Mijn vrouw en ik namen zijn aanbod aan en keken elkaar aan met een dankbare glimlach.

De Heer zegende ons meermaals voor onze gehoorzaamheid. ■

De auteur woont in São Paulo (Brazilië).

GEHOORZAAMHEID BRENGT GELUK

'Als we de geboden onderhouden, zal ons leven gelukkiger en eenvoudiger zijn en zal het ons meer voldoening schenken. Onze moeilijkheden en problemen zullen draaglijker zijn en we zullen de beloofde zegeningen [van onze Hemelse Vader] ontvangen. Maar hoewel Hij ons wetten en geboden geeft, staat Hij ons ook toe om zelf te kiezen of we ze aanvaarden of verwerpen. Onze beslissingen op dat gebied bepalen onze bestemming. [...]

Mogen we beseffen dat we in dit leven het gelukkigst zullen zijn als we Gods geboden onderhouden en zijn wetten gehoorzamen!'

President Thomas S. Monson,
'Onderhoud de geboden',
Liahona, november 2015,
83, 84.

Ouderling
Ronald A.
Rasband

van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

Geloof, billijkheid EN godsdienstvrijheid

Als je de uitnodiging aanneemt om anderen in een geest van billijkheid de hand te reiken, zul je de liefde van de Heiland voor jou en voor alle kinderen van onze hemelse Vader sterker voelen.

Ik vermoed dat de term ‘vrijheid van godsdienst’ voor sommigen onder jullie meer weg heeft van ‘vrijheid van discriminatie’. Ik wil het over die opvatting hebben en je laten inzien wat de kerk met godsdienstvrijheid bedoelt, en waarom die zo belangrijk voor je toekomst en voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is. Ik ga ook op enkele misvattingen en misverstanden in die sommigen wellicht hebben als het om godsdienstvrijheid gaat.

Sommigen van jullie begrijpen de rol van godsdienst in de samenleving, politiek en maatschappelijke kwesties misschien niet helemaal. Sommigen vragen zich mogelijk af waarom religieuze groeperingen eigenlijk bij politieke zaken betrokken zijn, en je bent misschien vaak sceptisch over de motieven van gelovige mensen die zich daarmee inlaten. Er gaan de laatste jaren meer stemmen op uit groeperingen die vinden dat godsdienst geen rol in het politieke debat behoort te spelen.

De kans om bij het politieke proces betrokken te zijn, is een groot goed dat mensen in de meeste landen gegeven is. Wetten en regelgeving spelen een belangrijke opvoedende rol bij de vorming van de sociale en morele cultuur. We moeten ieder individu in de samenleving actief bij de maatschappelijke discussie betrekken, waardoor wetten en regels tot stand komen die voor iedereen billijk zijn.

Vrijheid voor iedereen

Wat bedoelen we precies met godsdienstvrijheid? Ik ga je de verhalen van twee mensen vertellen. Bedenk hoe jij je zou voelen als je een van die personen was.

Het eerste verhaal gaat over iemand die ik Ethan zal noemen. Hij was onlangs aan een baan begonnen die hij ambieerde en hij wilde een goede indruk maken. Hij kwam vroeg en bleef tot laat op het werk. Hij deed extra projecten en verzette uitstekend werk. De meeste collega's mochten hem graag en hij genoot van zijn werk. Op een dag voelde hij zich tijdens de lunch met een aantal collega's genoeg op zijn gemak om ze te vertellen dat hij homo was. Er volgde een ongemakkelijke stilte omdat niemand wist hoe hij moest reageren. Ethan was door de kille reactie van zijn collega's teleurgesteld en voelde zich gekwetst en afgewezen.

Na die lunch werd het voor Ethan op het werk steeds ongemakkelijker. Hij begon zich kwetsbaar en minder gewaardeerd te voelen. Hij merkte dat hij van grote projecten en gezellige activiteiten na het werk uitgesloten werd. Zijn productiviteit begon eronder te lijden omdat hij voelde dat hij er niet bij hoorde en niet gewenst was. Na een paar maanden werd hij de laan uitgestuurd omdat zijn baas vond dat hij ondermaats presteerde. Ondanks alle beweringen die dat tegenspraken, wist Ethan dat hij ontslag gekregen had omdat hij homo was.

Nu wil ik je iets over Samantha vertellen. Samantha was net aan een baan op het administratiekantoor van een plaatselijke universiteit begonnen. Ze genoot van een stimulerende werkomgeving met uiteenlopende opvattingen, ideeën en achtergronden. Op een dag kwam een collega op het werk naar Samantha toe. Ze zei dat ze gehoord had dat Samantha mormoon was en vroeg of dat klopte. Samantha gaf opgewekt te kennen dat dit zo was, maar werd verrast door de vraag die erop volgde.

‘Waarom hebben jullie een hekel aan homo’s?’ vroeg haar collega. Samantha was verrast door de vraag, maar probeerde haar geloof in God en Gods plan voor zijn kinderen uit te leggen, dat volgens haar richtlijnen voor moreel en seksueel gedrag omvat. Haar collega wierp tegen dat de rest van de samenleving die opvattingen al lang en breed achter zich gelaten had. ‘En bovendien’, zei ze, ‘staat de geschiedenis bol van mensen die onder het mom van religieuze leringen oorlogen voeren en kwetsbare groepen marginaliseren.’

Samantha herhaalde haar overtuigingen en haar begrip van Gods liefde voor alle mensen, en vroeg haar collega toen haar recht om te geloven te respecteren. De collega voelde zich gedrongen om andere personeelsleden over hun gesprek te vertellen. De daaropvolgende weken voelde Samantha zich steeds verder in een hoek gedreven toen steeds meer medewerkers haar met vragen en aanvallen confronteerden.

Samantha's baas, die merkte dat de gesprekken over godsdienst op de werkvloer toenamen, waarschuwde Samantha dat evangelisatie op het werk haar baan in gevaar zou brengen. Net als bij Ethan begon haar werk eronder te lijden. Om haar ontslag voor te zijn, besloot Samantha naar een andere baan op zoek te gaan.

Nou zijn dit hypothetische verhalen, maar eigenlijk ook weer niet. Er zijn veel Samantha's en Ethans. Voor welke levensstijl we ook kiezen en

welke andere keuzes we ook maken, we zijn allemaal mensen met een verlangen naar billijkheid en vriendelijkheid. Ethan had niet ontslagen mogen worden omdat hij homo was en Samantha had niet geïntimideerd mogen worden omdat ze gelovig was. Ze werden allebei ten onrechte bekritiseerd, veroordeeld en tegengewerkt.

In de huidige maatschappij is het politiek correct om met Ethans situatie mee te voelen, maar minder met die

HET BELANG VAN GODSDIENSTVRIJHEID

‘We moeten begrijpen dat nauwgezet gebruik van onze keuzevrijheid alleen mogelijk is als we godsdienstvrijheid hebben. We weten al dat Satan niet wil dat we die vrijheid hebben. Hij heeft in de hemel geprobeerd onze morele keuzevrijheid te vernietigen, en nu is hij op aarde hard bezig om godsdienstvrijheid te ondermijnen, tegen te werken en er verwarring over te stichten — over wat het is en waarom het onmisbaar is voor ons geestelijke leven en heil.’

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Keuzevrijheid in stand houden en godsdienstvrijheid beschermen’, *Liahona*, mei 2015, 111-112.

van Samantha. Ethans zaak wordt mogelijk door een belangengroep opgepakt als weer een voorbeeld van discriminatie van homo's. En hij verdient inderdaad bescherming.

Maar hoe zit het met Samantha? Wie verdedigt haar recht op een godsdienstig geweten? Hoe zit het met haar recht om authentiek als gelovig persoon te leven, vastbesloten om iedereen lief te hebben en tot hulp te zijn, maar ook met het recht om tussen goed en kwaad te kiezen en daarnaar te leven?

Billijkheid voor iedereen

Onze samenleving is zo verblind geraakt door het streven om onheuse discriminatie van één bepaalde groep mensen recht te zetten, dat men nu het gevaar loopt een nieuwe groep slachtoffers te creëren: gelovige mensen, zoals jij en ik.

Sommige godsdienstige scholen krijgen al kritische vragen omdat ze de studenten en het personeel aan een erecode van trouw en kuisheid houden. Directeuren van grote bedrijven zijn gemarginaliseerd of gedwongen terug te treden, omdat hun persoonlijke

godsdienstige opvattingen politiek niet meer acceptabel zijn. En sommige bedrijven hebben de deuren moeten sluiten, omdat de eigenaren hun geweten hebben laten spreken.

Wat je in de loop der jaren ook gehoord of gelezen hebt, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste heeft vrijheid van keuze en geweten altijd verdedigd. Jaren geleden schreef de profeet Joseph Smith (1805–1844): 'Wij [geloven] dat alle mensen als gelijken geschapen zijn en dat allen het voorrecht hebben om zelf na te denken over gewetenskwesties.'¹

Later zei hij: 'Als [...] ik bereid ben om te sterven voor een "mormoon", dan ben ik [...] net zo bereid [...] om te sterven ter verdediging van de rechten van een presbyteriaan, een baptist of een goed mens die tot een andere godsdienst behoort; want hetzelfde beginsel dat de rechten van de heiligen der laatste dagen zou vertrappen, zou de rechten van de rooms-katholieken vertrappen of van welke andere godsdienst dan ook die te onpopulair en te zwak is om zich te verdedigen.'²

De profeet Joseph Smith heeft geschreven: 'Wij [geloven] dat alle mensen als gelijken geschapen zijn en dat allen het voorrecht hebben om zelf na te denken over gewetenskwesties.'

Jezus Christus ging voorbij aan etniciteit, status en omstandigheden om zijn toehoorders eenvoudige waarheid te leren.

Wat is dus het standpunt van de kerk inzake godsdienstvrijheid? Ik kan je verzekeren dat de apostelen en profeten dit onderwerp, onder inspiratie van de hemel, zorgvuldig overwogen hebben. Wij geloven in gehoorzaamheid aan Gods geboden, die ons eeuwig geluk voor ogen hebben. God zal echter niemand ten hemel dwingen.³ Wij geloven dat er ruimte moet zijn voor iedereen om naar zijn of haar geweten te leven zonder de rechten en veiligheid van anderen geweld aan te doen. Als de rechten van één groep met de rechten van een andere groep botsen, moeten we het beginsel hanteren om voor zoveel mogelijk mensen zo billijk en gevoelig mogelijk te zijn. De kerk gelooft in 'billijkheid voor iedereen'⁴ en draagt dat ook uit.

Bescherming van het geweten betekent bescherming van de manier waarop iemand denkt en voelt, en bescherming van het recht van die persoon om naar die overtuigingen te handelen. Ik heb het over iemand die jou vertelt dat de gedachten, gevoelens en overtuigingen die je hebt, niet toegestaan

zijn, gewaardeerd worden of aanvaardbaar zijn omdat jouw opvattingen niet populair zijn. Er is oorlog in de hemel gevoerd omwille van de keuzevrijheid, en het is een flagrante inbreuk op die keuzevrijheid om jou te dwingen je geweten te verloochenen, omdat jouw opvattingen niet met die van de meute stroken.

Begrijp mij alsjeblieft niet verkeerd. Als ik het over authentiek heb, bedoel ik niet dat de Heer ons toestaat zonder enige gevolgen maar te leven zoals we verkiezen. We zijn voor onze keuzes nog steeds rekenschap aan Hem verschuldigd. Hij heeft gezegd: 'Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is' (Mattheüs 5:48). Het gebod om naar volmaaktheid te streven, houdt in dat we beginnen waar we zijn en de hulp van de Heer zoeken om ons te verheffen tot waar Hij ons wil laten gaan. Ons authentieke zelf trouw zijn, vereist voortdurende inspanning om ons licht, onze kennis en ons begrip te vergroten.

De jongere generatie is het meest 'verbonden' in de geschiedenis. Ze zijn

voortdurend met elkaar verbonden. En je weet dat alles op het internet altijd voor de volle honderd procent klopt, toch? Natuurlijk niet. Geloof dus niet alles wat je op het internet over de kerk en haar standpunt inzake homorechten leest.

Een recent voorbeeld waarbij de kerk 'billijkheid voor iedereen' nastreefde, dateert van januari 2015. Toen hield de kerk een persconferentie met drie apostelen en een lid van het algemeen jongevrouwenpresidium waarbij onze leden, de gemeenschap en het wetgevende lichaam van de staat Utah eraan herinnerd werden dat de kerk een evenwichtige benadering voorstaat die de rechten van alle mensen waarborgt.

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft op die persconferentie het volgende verklaard: 'Wij doen een beroep op gemeentelijke, provinciale en landelijke overheden om al hun burgers te dienen door wetgeving aan te nemen die belangrijke godsdienstige vrijheden voor personen, gezinnen, kerken en andere geloofsgenootschappen waarborgen. Tegelijkertijd dienen de rechten van onze lhbt-burgers [lesbisch, homoseksueel, biseksueel en transgender] te worden beschermd, met name op het gebied van huisvesting, werk en voorzieningen in hotels, restaurants en het openbaar vervoer, want dat is in vele delen van het land nog niet het geval.'⁵

Met het aannemen van beschermende maatregelen voor mensen uit zowel lhbt- als geloofskringen feliciteerden onze kerkleiders en anderen zes weken later de lhbt-gemeenschap. Het was bemoedigend om ze tegen uitzetting, discriminatie bij huisvesting, of ontslag wegens hun seksuele geaardheid of geslacht beschermd te zien. We feliciteerden ook onze gelovige vrienden van andere kerken met een soortgelijke bescherming op de werkvloer en in het openbare leven.

Utah — en de kerk — kregen nationale aandacht in het nieuws en waardering voor dit historische compromis. Let op: er zijn geen leerstellige of godsdienstige beginselen aan de kant geschoven. Er zijn geen veranderingen aangebracht in Gods morele wetten of in ons geloof dat seksuele omgang alleen binnen het huwelijk tussen man en vrouw dient plaats te vinden. Het resultaat was billijk voor iedereen en weerspiegelde een consistente lijn in morele normen en leringen en in respect voor anderen.

Een boodschap van billijkheid

Maar weinigen onder ons spelen een vooraanstaande rol op het gebied van overheid en wetgeving, zodat je je wellicht afvraagt hoe dit onderwerp je persoonlijk in je dagelijks leven raakt. Ik wil graag drie dingen noemen die je kunt doen om een boodschap van billijkheid te ondersteunen en te bevorderen.

Ten eerste, probeer anderen door een lens van billijkheid te zien. Daartoe moet je eerst erkennen dat onze hemelse Vader evenveel van al zijn kinderen houdt. Hij heeft gezegd: 'Zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben' (Johannes 13:34). Er is geen keuze, zonde of fout die jij of wie dan ook kan begaan of maken, die zijn liefde voor jou of hen kan veranderen. Dat betekent niet dat Hij zondig gedrag toestaat of goedkeurt; dat doen wij evenmin — van onszelf of van anderen. Maar dat betekent wél dat we anderen met liefde en aansporing de helpende hand reiken.

Als je zelf voelt dat er volkomen en volmaakt van je gehouden wordt, is het veel gemakkelijker om anderen lief te hebben en ze te zien zoals de Heiland dat doet. Wend je in gebed tot onze Heiland en vraag om zijn reine liefde te mogen ontvangen voor jezelf en voor anderen. Hij heeft beloofd dat je zijn liefde zult voelen als je in geloof vraagt (zie Moroni 7:48).

Deze reine liefde zal je gedachten en daden sturen, vooral in een politieke arena die bij tijd en wijle polemisch kan zijn. Spanningen kunnen gemakkelijk opblazen als we over politiek praten, vooral als we het over godsdienstvrijheid hebben. Als we ons op die momenten laten meeslepen, komen we onchristelijk op onze familieleden, vrienden, burens en kennissen over.

Bedenk hoe de Heiland met lastige vragen en tegenstelde opvattingen omging. Hij bleef kalm, Hij toonde respect en Hij zette de waarheid uiteen, maar Hij dwong nooit iemand om naar zijn leringen te leven.

Ten tweede, laat je in je omgang met anderen door billijkheid leiden. Jezus Christus ging voorbij aan etniciteit, status en omstandigheden om zijn toehoorders eenvoudige waarheid te leren. Denk aan de Samaritaanse vrouw bij de bron (zie Johannes 4:5–30), de Romeinse hoofdman (zie Mattheüs 8:5–13; Lukas 7:1–10) en de impopulaire tollenaar (zie Lukas 18:9–14). De Heer heeft ons als volgt geboden zijn voorbeeld te volgen: 'Volgt Mij [...] en doet de dingen

die gij Mij hebt zien doen' (2 Nephi 31:12). Veroordeel anderen niet of behandel ze niet onbillijk omdat ze anders zondigen dan jij, of wij.

Misschien ligt de grootste uitdaging om anderen billijk te behandelen wel in het vinden van het nodige evenwicht in de ondersteuning van godsdienstvrijheid als je vrienden of familieleden hebt die zich tot hetzelfde geslacht aangetrokken voelen of die fervent aanhanger van lhbt-rechten zijn. Sommigen van jullie maken zich zorgen dat je onverdraagzaam of star overkomt als je bescherming zoekt voor de vrije, publiekelijke uitoefening van je geloof.

Nogmaals, bestudeer het leven van de Heiland en streef ernaar om zijn leiding te ontvangen. De Heiland liet volmaakt zien hoe we anderen met liefde en bemoediging de hand kunnen reiken en toch stevig aan de waarheid kunnen vasthouden. Toen de vrouw op overspel betrappt was, vroeg de Heer eenieder die zonder zonde was naar voren te treden en haar als eerste te veroordelen. Toen niemand zich meldde, gaf onze Heiland, die zonder zonde was, te kennen: 'Dan veroordeel Ik u ook niet; ga heen en zondig niet meer' (Johannes 8:11). De vergeving en vriendelijkheid die Hij haar betoonde, deden niets af van zijn leringen dat seksuele intimiteit bedoeld is voor een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn. Ook jij kunt onverzettelijk in recht en waarheid zijn en anderen toch in vriendelijkheid de hand reiken.

Toen vrienden en volgelingen van Christus hun relatie met Hem verbraken, deed Hem dat verdriet en pijn. Maar die relatie eindigde omdat anderen zijn leringen ongemakkelijk vonden, niet omdat Hij Zich bij anderen ongemakkelijk voelde.

Willen we anderen billijk behandelen, dan moeten we het beginsel van keuzevrijheid indachtig zijn. We moeten het vermogen van anderen om keuzes te maken altijd

respecteren en van hen vragen bij ons hetzelfde te doen. Als we met anderen over godsdienstvrijheid spreken, moeten we altijd bedenken dat we beleefd van mening kunnen verschillen zonder onaangenaam te worden. Deins niet terug voor een gesprek over deze belangrijke kwesties alleen omdat je bang bent dat het wel eens moeilijk of ongemakkelijk kan worden. We kunnen om hulp bidden, en we mogen verwachten dat de Heiland ons helpt om zo te spreken en te handelen dat het Hem welgevallig is.

Ten derde, sta pal voor billijkheid als je ziet dat de rechten van een ander ingeperkt worden. Ouderling L. Tom Perry (1922–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen was een groot voorbeeld van iemand die vast in het huwelijk tussen man en vrouw geloofde, en toch was hij bereid om voor de rechten van anderen op te komen. Hij zorgde ervoor dat de rechten van anderen beschermd werden als hij een onbillijke behandeling of onevenwichtigheid in de wet waarnam.

Vanaf de tijd van Joseph Smith tot aan onze tijd is ons erfgoed er een geweest van de helpende hand uitsteken om kloven en gekwetste gevoelens te overbruggen zonder de leer aan te tasten die door ons niet te veranderen valt.

Wees actief betrokken

Dat brengt me op mijn laatste punt, namelijk de behoefte aan actieve betrokkenheid van jullie generatie

bij deze kwestie. Ik sta achter de leiders van de kerk van onze Heer als ik zeg dat we het mededogen, het respect en de billijkheid nodig hebben die jullie generatie van nature heeft. We hebben jullie optimisme en jullie vastberadenheid nodig om deze ingewikkelde maatschappelijke kwesties aan te pakken.

We hebben het geloof dat jullie je tot de Heiland zullen wenden om te begrijpen hoe je een christelijk leven

ONDERSTEUN EN BEVORDER BILLIJKHEID DOOR:

1. Anderen door een lens van billijkheid te bezien.
2. Je in je omgang met anderen door billijkheid te laten leiden.
3. Pal te staan voor billijkheid als je ziet dat de rechten van een ander ingeperkt worden.

kunt leiden terwijl je ook billijkheid en liefde jegens anderen toont die je geloof niet delen. We weten dat jullie graag iets voor anderen willen betekenen, dat jullie veerkrachtig zijn en samen willen werken.

Nog belangrijker is dat jullie de dialoog aangaan over de complexe aspecten van deze kwestie, en naar de beste oplossingen zoeken om billijkheid voor iedereen, met inbegrip van gelovige mensen, te betrachten. Die gesprekken dienen op onze scholen, bij ons thuis, en in onze omgang met vrienden en collega's plaats te vinden.

Als je die gesprekken hebt, denk dan aan deze beginselen: zie anderen door een lens van billijkheid, behandel ze met respect en vriendelijkheid, en verwacht dezelfde behandeling terug.

Een toename van liefde

Tot slot wil ik tot jullie getuigen dat als je de uitnodiging aanneemt om anderen in een geest van billijkheid de hand te reiken, je de liefde van de Heiland voor jou en voor alle kinderen van onze hemelse Vader sterker

zult voelen. Jouw voorbeeld van respect en billijkheid zal deuren openen en zal tot zinvolle vriendschappen leiden die je altijd zult koesteren.

Ik getuig dat onze hemelse Vader leeft, dat Hij je kent en dat Hij je persoonlijk liefheeft. Hij staat klaar om je te helpen. Hij heeft ons zijn plan geopenbaard zodat we niet alleen tot Hem kunnen terugkeren en eeuwig bij Hem wonen, maar ook zodat we in dit leven gezegend en gelukkig kunnen zijn. Als je zijn leringen volgt, en als je anderen met liefde en consideratie de hand reikt, zul je nog meer zijn macht en liefde voelen. ■

Naar de toespraak 'Religious Freedom and Fairness for All', op 15 september 2015 gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University. Zie speeches.byu.edu voor de volledige tekst in het Engels.

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 372.
2. *Leringen: Joseph Smith*, 372.
3. Zie 'Know This, That Every Soul Is Free', *Hymns*, nr. 240.
4. 'Transcript of News Conference on Religious Freedom and Nondiscrimination', 27 januari 2015, mormonnewsroom.org.
5. Dallin H. Oaks, in 'Transcript of News Conference on Religious Freedom and Nondiscrimination.'

De Heiland liet volmaakt zien hoe we anderen met liefde en bemoediging de hand kunnen reiken en toch stevig aan de waarheid kunnen vasthouden.

ERVOOR KIEZEN OM TE LEVEN:

ZELFMOORD-
GEDACHTEN
OVERWINNEN

*Het Licht der
wereld heeft me
door de duister-
nis van mijn
winterdepressie
geholpen.*

Anoniem

Mijn strijd met zelfmoordgedachten begon toen ik naar een koude stad in IJsland verhuisde, waar het gebrek aan zonlicht in de winter een ernstige winterdepressie veroorzaakte. Toen het lijden ondraaglijk werd, overwoog ik zelfmoord.

Het eerste jaar wilde ik niet toegeven dat ik depressief was. Ik was bang om met iemand over mijn gedachten te praten, zelfs met mijn eigen man. Niemand in mijn familie of in de kerk wist dat ik aan een levensbedreigende ziekte leed. Ze beschouwden me als een actief kerklid met een sterk getuigenis, zonder ernstige problemen. Ik bad vaak om verlichting en mijn hemelse Vader gaf me kracht. Ik lette beter op mijn voeding, deed meer aan lichaamsbeweging, verdiepte me in de Schriften, hielp anderen en onderhield alle geboden. Maar dat was niet voldoende.

De depressie kwam als een vloedgolf op me af. Daarom liep ik harder en bad ik meer. Maar ik kon die golf niet altijd ontlopen. Ik zwom tegen de stroom in en bad dat ik het zou overleven totdat mijn kinderen uit school kwamen. Sommige dagen leefde ik van minuut tot minuut, met de wilskracht om mijn gedachten en bepaalde neigingen te overwinnen.

Ik weet nog dat ik intense geestelijke pijn had toen ik voor het eerst bijna zelfmoord pleegde. Ik maakte geen plannen — ik verloor tijdelijk het vermogen om logisch te denken. Daarna besepte ik hoe dicht ik bij de dood was geweest. Ik vroeg me af wat me mankeerde. Ik hield mezelf voor dat ik geen zelfmoordgedachten mocht hebben, en ik deed alsof ze er nooit waren geweest. Ik overtuigde mezelf dat ik die gedachten nooit meer zou hebben.

Maar op onverwachte momenten bleven de zelfmoordgedachten terugkomen. De verleiding om een eind aan mijn ondraaglijke lijden te maken, was uitermate groot. Maar ik wilde genezen. Hoewel ik op dat moment niet begreep dat ik aan een acute ziekte leed (een ernstige, plotselinge ziekte), wist ik dat ik genezen kon. Dus vroeg ik om een zalving.

Mijn man, die niets van mijn problemen afwist, zei in de zegen veel dingen waaruit bleek dat mijn hemelse Vader op de hoogte was. Hij beloofde me dat ik mijn problemen aan zou kunnen. Onmiddellijke genezing was niet de oplossing, maar ik accepteerde de belofte dat mijn hemelse Vader me zou helpen.

De zomer brak aan, met veel zon en lange dagen. Het werd nooit donker, zelfs niet om middernacht. Ik was blij en voelde me een stuk beter. Maar toen de dagen in september snel korter werden, kwam mijn depressie terug en kreeg ik weer

zelfmoordgedachten. Ik was erg bang. Eerst probeerde ik weer wat ik het voorgaande jaar had gedaan: meer bidden, meer lichaamsbeweging en in alles beter mijn best doen. Maar de zelfmoordgedachten werden steeds sterker. Ik worstelde er twee maanden lang mee en besepte uiteindelijk dat ik zelf niet in staat was om nog een winter te overleven. Ik besepte dat onze hemelse Vader ons met moderne geneeskunde en artsen heeft gezegend. Om te herstellen, moest ik bereid zijn om over mijn depressie te praten en naar een arts te gaan.

Om hulp vragen was het moeilijkste wat ik ooit gedaan had. Ik kon nauwelijks uit mijn woorden komen toen ik mijn man over mijn depressie vertelde en zei dat ik hulp nodig had. Ik kon het woord *zelfmoord* niet uitspreken. Mijn man maakte een afspraak met een psychiater.

Mijn arts gaf me een recept waarmee ik de winter zou kunnen overleven. Net als veel andere mensen vond ik het moeilijk om de juiste dosering te vinden en aan de bijwerkingen te wennen. Daardoor kwam er nogal wat spanning in ons huwelijk en gezin. Maar mijn man en kinderen gaven me de nodige steun.

Toen het voorjaar aanbrak, verdween mijn depressie weer en had ik geen medicijnen meer nodig. We verhuisden naar een zonnige stad. Ik dacht dat alles nu in orde was en dat ik mijn psychische problemen achter me had gelaten. Maar ik was niet helemaal genezen. Ik kreeg schuldgevoelens vanwege mijn eerdere gedachten, gevoelens en neigingen. Ik vond het vervelend dat mijn tieners

te weten waren gekomen dat ik zelfmoordneigingen had gehad. Ik had het gevoel dat ik een heel jaar van mijn leven had verspild.

En ik werd bang — vooral toen de dagen in september weer korter werden. Ik had dagelijks intense flashbacks en ik was bang dat de depressie weer zou toeslaan. Maar ik erkende ook de hand van de Heer toen ik naar een geweldige arts werd geleid en met therapie begon. Ik kwam erachter dat ik ook posttraumatische stressstoornis (PTSS) had. Met de hulp van mijn arts overwon ik de PTSS.

En toen gebeurde er een wonder. Toen ik veel bad en de verzoening van de Heiland probeerde toe te passen, nam de Heer mijn schuldgevoelens weg — snel, duidelijk en voelbaar. Hij maakte me duidelijk dat ik geen schuldgevoelens hoefde te hebben omdat mijn depressie niet mijn schuld was. Door de kracht van zijn verzoening draagt Jezus Christus die last voor mij. Ik voelde me verlicht en kreeg weer hoop.

Ik weet niet precies waarom ik die levensbedreigende ziekte had gekregen. Hoewel ik nog wel alle herinneringen heb, is de geestelijke en lichamelijke pijn verdwenen. Ik ben elke dag dankbaar voor mijn gezin, mijn arts en mijn leven hier op aarde. Door mijn ziekte heb ik medeleven en liefde voor anderen ontwikkeld. Ik ben emotioneel en geestelijk gegroeid, en ik heb geleerd wat ik anders nooit geleerd zou hebben. Maar ik word vooral aan de liefde van mijn hemelse Vader en mijn Heiland herinnerd. Door mijn ervaringen ben ik aangemoedigd om van het leven te genieten. ■

HIJ KAN ONS GENEZEN

‘Er is geen lichamelijke pijn, geen geestelijke wond, geen zielenpijn of hartzeer, geen ziekte of zwakte waar u of ik ooit mee te maken krijgt die de Heiland niet al heeft doorgemaakt. [...] Hij kan zijn hand uitstrekken, ons aanraken, te hulp komen, genezen en sterken zodat we meer kunnen zijn dan we ooit zelf kunnen bewerkstelligen. Hij kan ons helpen om datgene te doen wat we nooit op eigen kracht kunnen doen.’

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Hun lasten met gemak dragen’, *Liahona*, mei 2014, 90.

EEN ZELFMOORDPREVENTIEPLAN OPSTELLEN

Doug Thomas

Gediplomeerd klinisch-maatschappelijk werker

Ukunt een preventieplan opstellen zodat u, als u zelfmoordgedachten krijgt, bij stap 1 kunt beginnen en de stappen doorlopen tot u zich beter voelt. Dat plan stelt u het best op vóór u een crisissituatie meemaakt. Bewaar het op een makkelijk toegankelijke plek, zoals op uw mobiele telefoon. Er bestaan websites en apps waarmee u aan de hand van een sjabloon een plan kunt opstellen. U kunt ook bij een deskundige te rade gaan (zie stap 6) of er met de onderstaande suggesties zelf een opstellen.

1. Let op de waarschuwingstekens.

Aan wat voor gedachten, stemmingen en gedrag merkt u dat er een crisissituatie op komst is? Noteer ze in uw eigen woorden. Bijvoorbeeld: ‘Als ik alles afzeg en alleen wil slapen.’ ‘Als ik voortdurend denk dat ik anderen tot last ben.’ ‘Als ik onrustig ben en het gevoel heb dat ik onmiddellijk iets moet doen om de pijn te stoppen.’ Als u die waarschuwingstekens ziet, weet u dat u uw plan moet activeren.

2. Probeer uzelf te kalmeren en troosten.

Stel een lijst op met kalmerende, ontspannende activiteiten die u kunt doen als u zelfmoordneigingen of -gedachten krijgt. U kunt bijvoorbeeld een wandeling maken, een warm bad nemen, sporten, bidden of in uw dagboek schrijven.

3. Denk aan de redenen waarom u leeft.

Soms kan de pijn uw positieve gevoelens verdringen. Stel een lijst op om uzelf te herinneren aan de mensen die u liefhebt,

de dingen die u graag doet en de zegeningen waarvoor u dankbaar bent.

4. Neem contact op met anderen en vraag om hulp.

Maak een lijst met een aantal mensen (inclusief hun telefoonnummer) met wie u kunt praten en die bereid en beschikbaar zijn om u in een crisissituatie door de rest van uw preventieplan te loodsen. Dat kunnen bijvoorbeeld vrienden, familieleden en leden in uw wijk zijn.

5. Zorg ervoor dat u zich in een veilige omgeving bevindt.

U moet misschien iemands hulp inroepen om voorwerpen te verwijderen die u zou kunnen gebruiken om uzelf ietsel toe te brengen, of ergens anders heengaan totdat u zich weer beter voelt. Stel een lijst op met openbare plekken — zoals parken, fitnesscentra, bioscopen enzovoort — die veilig zijn en afleiding bieden.

6. Als u nog steeds zelfmoordneigingen hebt, neem dan contact op met een deskundige.

Maak een lijst met de naam, het telefoonnummer en het adres van psychologen, spoedafdelingen en zelfmoordlijnen. Op suicide.org/international-suicide-hotlines.html staan telefoonnummers van zelfmoordlijnen in verschillende landen. Een van de nummers voor België is 1813; voor Nederland 0900 0113.

7. Als u zich daarna nog niet veilig voelt, bel dan de spoeddiensten op of ga naar uw dichtstbijzijnde ziekenhuis en vraag om hulp.

Noot van de redactie: in de volgende uitgave staat een artikel dat meer tips voor mensen met zelfmoordneigingen bevat. Het onderwerp ‘Suicide’ op topics.lds.org bevat ook nuttige links, toespraken en informatie.

‘VERGADERD [...] in mijn naam’

De Heer heeft wijk- en gemeenteraden ingesteld zodat wij liefdevol en eensgezind kunnen dienen.

Jakob R. Jones

Nog niet zo lang geleden woonde ik een gezinsavond bij van een gezin dat mij dierbaar is: een jonge echtgenoot, zijn vrouw en hun dochtertje. Als hun bisschop was ik gedeeltelijk door een ingeving naar hun gezinsavond gekomen, maar grotendeels op aanwijzing van de bezorgde moeder en zus van deze jonge vader, die ook aanwezig waren. De Heer was al aan het werk met dit gezin om grote veranderingen aan te brengen en ze naar de zegeningen van het evangelie en de kerk terug te leiden. Maar die dag was er iets gebeurd.

Maandenlang had deze jonge vader zich ernstige zorgen gemaakt over het onderhoud van zijn gezin. Zijn baan stond op de tocht en zijn vrouw en hij vroegen zich af of ze naar een andere staat moesten verhuizen. Dat zou voor het hele gezin grote veranderingen betekenen. Eerder die dag had de vader te horen gekregen dat de verwachte financiële steun niet doorging. Dat was vreselijk nieuws.

Toen ik bij hen aankwam, zag ik de enorme teleurstelling op zijn gezicht. De verantwoordelijkheid om in het onderhoud van zijn gezin te voorzien en het slechte nieuws drukten zwaar op de schouders van deze jonge vader.

Zijn vrouw had een hoofdstuk uit de Schriften opgezocht om over hun overstelpende gevoelens te praten. De vader las het hele hoofdstuk voor. U herkent wellicht deze woorden uit Jesaja 55:

‘O, alle dorstigen, kom tot de wateren, en u die geen geld hebt, kom, koop en eet, ja, kom, koop zonder geld, zonder prijs. [...]’

‘Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de Heere’ (verzen 1 en 8).

‘Waar twee of drie [...] vergaderd zijn in mijn naam, zie, daar zal Ik in hun midden zijn’ (LV 6:32).

Daarna besprak het gezin wat deze verzen voor hen betekenden. De Geest van de Heer vervulde die kleine flat toen deze gezinsavond een gezinsraad werd. Deze jonge vader vertelde over zijn angsten, zorgen en verlangens. En allen uitten hun liefde en bezorgdheid voor elkaar. Ze bespraken wat ze konden doen, wat voor mogelijkheden ze hadden en wat voor actie ze moesten ondernemen.

Het was een openhartig gesprek. Ze waren het niet overal over eens. Ik had het gevoel dat ik gewoon moest luisteren en observeren. Uiteindelijk besloten de vader en moeder dat ze samen in overleg met de Heer een beslissing zouden nemen. Toen sprak ik enkele aanmoedigende en ondersteunende woorden.

Het patroon van de Heer op het gebied van openbaring

Ik kan me maar weinig momenten herinneren waarop ik de Geest van de Heer sterker heb gevoeld dan in dat flatje bij dat nederige gezin in moeilijke omstandigheden. Het was de vervulling van de belofte die de Heer lang geleden aan zijn discipelen had gegeven: ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik tot mijn discipelen heb gezegd: Waar twee of drie aangaande een bepaalde zaak vergaderd zijn in mijn naam, zie, daar zal Ik in hun midden zijn — aldus ben Ik in uw midden’ (LV 6:32).

Die woorden van de Heiland zijn niet slechts een goed advies of troostende woorden. Voor de jonge profeet

Joseph Smith en Oliver Cowdery waren die woorden van de Heiland de voortzetting van de leer en het patroon om openbaring en leiding te ontvangen en om beslissingen in het koninkrijk van God te nemen.

De Heer was die avond aanwezig bij die gezinsraad. Zij hadden door gebed en Schriftstudie zijn Geest uitgenodigd. Zij hadden één doel voor ogen. Zij waren vol liefde voor elkaar. Zij brachten hun beste ideeën en ervaringen naar voren en legden die aan elkaar en aan de Heer voor. En ze vroegen om zijn leiding. Ze namen eensgezind beslissingen en kwamen vervolgens in actie.

De kerk wordt door raden bestuurd

In het handboek kerkbestuur staat het volgende over raden:

‘De kerk van de Heer wordt bestuurd door raden op algemeen, gebieds-, ring- en wijkniveau. Deze raden zijn essentieel voor de orde in de kerk.

‘Onder het gezag van leiders met priesterschapssleutels plegen leidinggevenden op elk niveau overleg met het welzijn van personen en gezinnen in gedachte.’¹

Op alle niveaus van de kerk streven we ernaar om dezelfde beginselen te gebruiken die de Heiland aan zijn discipelen en aan Oliver en Joseph heeft gegeven — om eensgezind in raden bijeen te komen.

Elke wijk heeft een wijkraad, bestaande uit: ‘de bisschop, wijkadministrateur, wijksecretaris, groepsleider hogepriesters, quorumpresident ouderlingen, wijkzendingsleider, presidenten van de jongemannen en de zondagsschool, en presidentes van de ZHV, de jongevrouwen en het jeugdwerk’.²

Al het werk dat door deze wijkleiders verricht wordt, is er uiteindelijk op gericht om ‘anderen te helpen hun getuigenis te ontwikkelen, de heilsverordeningen te ontvangen, hun verbonden na te komen en toegewijde volgelingen van Jezus Christus te worden’.³

U hebt deze uitspraak wellicht gehoord: ‘Raden bieden veiligheid.’⁴ Waarom? Een van de redenen is het eenvoudige feit dat niemand onder ons zo slim is als velen van ons samen. Ieder heeft een uniek perspectief en bepaalde ervaringen en inzichten.

In het handboek kerkbestuur staat ook beschreven hoe wijkraden het doeltreffendst de unieke perspectieven van elk wijkraadslid kunnen gebruiken: 'Tijdens de vergadering zet de bisschop elke zaak uiteen, maar hij neemt doorgaans pas een besluit over de aanpak nadat hij de raadsleden over de zaak aan het woord heeft gelaten. Hij moedigt discussie aan zonder die te domineren. Hij stelt vragen en kan bepaalde raadsleden verzoeken met voorstellen te komen. Hij luistert aandachtig voordat hij een beslissing neemt. Dergelijke besprekingen dienen de geest van inspiratie te bevorderen.'⁵

We dragen eenvoudigweg onze unieke talenten, vaardigheden en perspectieven aan. We smeken de Heer om bij ons te zijn, ons met zijn Geest te leiden, aan te vullen waarin wij tekortschieten en te weten waar de leden behoefte aan hebben. We bespreken de behoeften van personen en gezinnen en streven ernaar om eensgezind beslissingen te nemen. Dan gaan we aan het werk en vragen we de Heer om de leden van de wijk te zegenen.

In de wijkraad overleggen

Acht maanden voordat ik die gezinsavond met dat jonge gezin bijwoonde, was de wijkraad op een zondagochtend bij elkaar gekomen. We hadden met een gebed geopend, waarna we een video hadden bekeken over hoe wij ertoe kunnen bijdragen dat anderen de zegeningen en verordeningen van het evangelie ontvangen. Ik vroeg de raadsleden of iemand tijdens het bekijken van de video aan een bepaalde persoon had gedacht. Dat leidde tot een gesprek over dit gezin. We spraken onze liefde voor hen uit. We spraken over mogelijke roepingen, hoe we de vader op het Melchizedeks priesterschap konden voorbereiden en hoe we het echtpaar

konden begeleiden om hun tempelverordeningen te ontvangen.

Als bisschop gaf ik enkele opdrachten. Tegen het einde van de bespreking leek het wel of er nog iets ontbrak. De jongevrouwenpresidente zei uiteindelijk: 'Ik denk dat we iets te hard van stapel lopen. Ik heb het idee dat we ons eerst op de fundamentele beginselen moeten richten, zoals de gezinsavond, Schriftstudie en het gebed.' Toen verdween dat gevoel dat er nog iets ontbrak. Ze sprak niet uit naam van de jongevrouwenorganisatie, maar uit liefde voor dat gezin. En op dat moment getuigde de Geest van de waarheid van haar advies.

Door de opmerking van die zuster werd het gesprek hervat. We bespraken hoe we dat gezin konden helpen om een patroon van Schriftstudie, gebed en gezinsavond te ontwikkelen. De zus van de jonge vader was een van onze wijkzendingen, dus de wijkzendingenleider nam de opdracht aan om samen met haar en de huisonderwijzers de wekelijkse gezinsavond in te stellen. Mijn vrouw en ik zorgden voor een exemplaar van het Hulpboek voor de *Gezinsavond* en een zangboek bij hen thuis.

De meeste hulp en steun werden gegeven door de moeder en zus van deze jonge vader. Zij hielden voortdurend gezinsavond met hen totdat ik op die bewuste gezinsavond aanwezig was.

*‘Wanneer gij in dienst van uw medemensen
zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God’
(Mosiah 2:17).*

In het handboek staat: ‘Zowel mannen als vrouwen moeten ervaren dat hun deelname en opmerkingen ten volle worden gewaardeerd. [...] Vrouwen kijken soms anders tegen dingen aan dan mannen, wat tot meer inzicht leidt in de behoeften van de leden en hoe men daaraan tegemoetkomt.’⁶ Als jonge bisschop kom ik in raadsvergadering bijeen met de presidentes van het jeugdwerk, de jongevrouwen en de zustershulpvereniging, die veel meer wijsheid en levenservaring hebben dan ik. Zij leren mij christelijke eigenschappen en manieren om een goede vader en priesterschapdrager te zijn.

Ik ben erg dankbaar voor de vrouwen in de kerk. Ik hoop dat de zusters nooit het gevoel zullen hebben dat er in onze raadsvergaderingen niet naar hen geluisterd wordt. Wijkraadsleden zijn gelijkwaardig. De sleutels van presidentschap die een bisschop heeft, zijn een kwestie van orde, organisatie en toegewezen verantwoordelijkheid, maar nooit een aanduiding van overheersing of geestelijke meerderwaardigheid.

Eenheid

In het handboek wordt het belang van eenheid duidelijk gemaakt: ‘Na de gedachtewisseling kan de bisschop tot een besluit komen of de zaak eerst verder met zijn raadgevers willen bespreken. Nadat hij een beslissing heeft genomen, steunen de raadsleden die in een geest van eenheid en harmonie.

‘Als raadsleden sterke bedenkingen hebben tegen een belangrijke beslissing kan de bisschop de zaak aanhouden tot een volgende vergadering om ze nader te bekijken en tot een geestelijke bevestiging en eenheid te komen.’⁷

Eenheid is nog een reden dat er veiligheid in raden is. Soms denken we dat we weten wat voor actie er ondernomen moet worden en willen we meteen het eindresultaat bereiken. Dan vergeten we dat het einddoel van de Heer niet in de ontwikkeling van ons actieplan te vinden is. Hij wil dat al zijn kinderen Hem beter leren kennen. U hebt vast wel gelezen hoe de Heer voor zijn discipelen bad:

‘En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. [...]

‘Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die U Mij gegeven hebt, want zij zijn van U. [...]

‘Heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, opdat zij één zullen zijn zoals Wij. [...]

‘Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn’ (Johannes 17:3, 9, 11, 23).

Het doel van de Heer is dat wij de Zijne worden — dat wij één zullen worden met Hem, met onze hemelse Vader en met elkaar. Dat hele proces is net zo belangrijk als het resultaat. Raden maken deel uit van het goddelijke proces waarbij eenheid wordt bereikt en waardoor we van Christus worden. De Heer heeft gezegd: ‘Zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de Mijnen niet’ (LV 38:27).

Dat gebod kan ook als proef gebruikt worden. De Heer had bijvoorbeeld ook kunnen zeggen: ‘Hierdoor zult u weten dat u de Mijne bent, wanneer u één bent met elkaar en met Mij.’

De vader van een gezin kan openbaring ontvangen dat een verhuizing zegeningen en eenheid tot gevolg kan hebben. Maar zonder de eenheid met zijn vrouw en kinderen kan het

zijn dat zijn plan niet het gewenste resultaat oplevert.

Een bisschop kan openbaring voor een zedingsplan van de wijk ontvangen, maar tenzij de wijkraad met dat plan instemt, kan het zijn dat er geen zegeningen worden ontvangen en dat de bisschop zich afvraagt wat er verkeerd is gegaan.

Hieronder beschrijft president Russell M. Nelson, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, hoe het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen te werk gaan:

‘De roeping van vijftien mannen tot het heilig apostelschap biedt ons als leden van de kerk veel bescherming. Waarom? Omdat de beslissingen die deze leiders nemen unaniem moeten zijn. Kunt u zich indenken hoe de Geest vijftien mannen moet raken om unanimitéit teweeg te brengen? Deze vijftien mannen hebben een verschillende achtergrond qua opleiding en werk, en ze hebben vaak verschillende meningen. Geloof me! Deze vijftien mannen — profeten, zieners en openbaarders — kennen de wil van de Heer als ze tot een unanieme beslissing komen!’⁸

Ik getuig dat de Heer belangstelling heeft voor de details van ons persoonlijke leven. Ik sta altijd verbaasd waartoe de Heer bereid is, of dat Hij een van zijn dienstknechten stuurt, om een van zijn kinderen te redden. Ik ben erg dankbaar voor de raden die tot taak hebben om voor de kinderen van onze hemelse Vader te zorgen. ■

De auteur woont in Californië (VS).

Voor meer informatie over de gezinsraad, zie de conferentietoespraak ‘De gezinsraad’ van ouderling M. Russell Ballard van de voorbije algemene aprilconferentie.

NOTEN

1. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 4.1.
2. *Handboek 2*, 4.4.
3. *Handboek 2*, 4.4.
4. Zie Henry B. Eyring, ‘Listen Together’ (devotional aan de Brigham Young University, 4 september 1988), 2, speeches.byu.edu.
5. *Handboek 2*, 4.6.1.
6. *Handboek 2*, 4.6.1.
7. *Handboek 2*, 4.6.1.
8. Russell M. Nelson, ‘De profeten steun verlenen’, *Liahona*, november 2014, 75.

ALS U GEEN DEEL VAN DE WIJKRAAD UITMAAKT

- Als huisonderwijzer of huisbezoekster kunt u bidden voor de mensen die u bezoekt. U zorgt voor hen. Als u verslag uitbrengt aan de leidinggevendenden hoe het met uw gezinnen gaat, kunt u bidden dat de informatie in de wijkraad terecht komt en dat de wijkraadsleden door de Geest geleid zullen worden om in de behoeften van die gezinnen te voorzien.
- U heb misschien een huwelijkspartner die geregeld naar de wijkraad gaat. U komt wellicht in de verleiding om te klagen over zijn of haar afwezigheid thuis, vooral als u thuis achterblijft om voor de kinderen te zorgen. U kunt bidden dat uw huwelijkspartner door de Geest geleid zal worden dat enkele kinderen van onze hemelse Vader door zijn of haar dienstbetoon tot Christus worden geleid en dat uw gezin gezegend zal worden.
- Als u een roeping krijgt of in de avondmaalsdienst een toespraak moet houden, kunt u weten dat die mogelijkheid om te dienen van de dienstknechten van de Heer in de wijkraad afkomstig is.

VOORWAARTS STREVEN NAAR NIEUWE NIVEAUS

Ik doe veel aan buitenactiviteiten, zoals trektochten, fietsen en skiën. Het viel me onlangs op dat onze tijd op aarde veel raakvlakken heeft met de tijd die ik aan buitensporten besteed. Ik concentreer me doorgaans een periode of seizoen lang op de ontwikkeling van mijn conditie en vaardigheden in een bepaalde activiteit. Daarna stap ik uit eigen keuze, bij toeval of op uitnodiging op een andere activiteit over. Maar hoe fit en comfortabel ik me bij een bepaalde vorm van fitness ook voel, bij de overstap naar een nieuwe activiteit raak ik buiten adem, schiet ik te kort en voel ik spieren die ik 'nooit eerder gevoeld heb'. Daarna raak ik aan de nieuwe vorm van fitness gewend en bouw ik de nodige conditie en vaardigheden weer op.

In ons leven zijn we ook geneigd om ons op bepaalde gewoontes te concentreren. We raken ermee vertrouwd. Dan veranderen onze comfortzone en gemakzucht uit eigen keuze, bij toeval of op uitnodiging in een periode van uitdaging en gelegenheid tot groei.

De moeilijkheden van het leven het hoofd bieden, kan een hele opgaaft zijn. Nephi spoort ons aan met de woorden: 'Daarom moet u standvastig

Hoe fit en comfortabel ik me bij een bepaalde vorm van fitness ook voel, bij de overstap naar een nieuwe activiteit raak ik buiten adem, schiet ik te kort en voel ik spieren die ik 'nooit eerder gevoeld heb'.

in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien u voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: U zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20).

Af en toe vraag ik me af hoe fijn het geweest zou zijn als we het voorsterfelijke leven nooit hadden hoeven verlaten en we onze hemelse Vader gewoon over zijn grote plan van geluk hadden horen vertellen. Maar voor onze vooruitgang was er een 'oefenveld' — de aarde — nodig waar we het sterfelijke leven zelf konden ervaren.

Door de jaren heen heb ik van de waarheid en de noodzaak van het

plan van onze hemelse Vader getuigd, terwijl nieuwe mogelijkheden en soms pijnlijke ervaringen die lering in mijn ziel verankerd hebben. We lijken evangeliewaarheden ons laag voor laag eigen te maken, waarbij we dezelfde onderwerpen steeds weer tegenkomen. Ik vraag me wel eens af: Hoeveel dieper moeten we hier nog gaan? Of, zoals bij fitness: Hoeveel andere spiergroepen moet ik nog trainen?

Toch weet ik bij de veranderende seizoenen en moeilijkheden van het leven dat de Heer mij de ervaringen laat opdoen die ik nodig heb. En als ik voorwaarts streef, leer ik om meer op Hem te lijken en keer ik naar Hem terug. ■

Christopher Drake (Californië, VS)

DIT KEER HANDELDE IK

Ik gespte mijn dochter in het versleten autostoeltje vast. We hadden het niet breed. Ik was dus dankbaar voor het afdankertje dat we onlangs gekregen hadden. Het deed dienst als stoelverhoger omdat mijn dochter haar autostoeltje ontgroeid was. Ik keek ernaar uit om op die prachtige dag boodschappen te doen.

We stopten eerst bij de bibliotheek. Toen ik het autostoeltje van mijn dochter losgespte, merkte ik dat een jonge Latijns-Amerikaanse vrouw naast ons parkeerde. Een baby die zichzelf niet overeind kon houden, zat in elkaar gedoken op de achterbank. De jonge moeder kreeg zijn gordel niet strak genoeg om zijn kleine lichaampje. Ik dacht:

Ze heeft geen autostoeltje voor haar baby. Ik kan haar het mijne geven.

Maar ik zette die gedachte uit mijn hoofd.

Ze spreekt waarschijnlijk geen Engels. Misschien neemt ze er aanstoot aan. Mijn autostoeltje is erg versleten; ze wil het misschien niet eens. En hoe zou ik het vervangen als ze het wél wil?

Dus deed ik niets.

Ze stapte in haar auto en reed weg.

Nog voor ik de deur van de bibliotheek bereikte, werd ik door spijt overmand. Ik wist dat ik de verkeerde keuze gemaakt had en kon er niets meer aan doen.

Ik trok aan de deur, maar die gaf geen krimp. De bibliotheek was nog niet open. Terwijl ik de rest van mijn boodschappen deed, bleef ik het scenario in mijn gedachten afspelen. Het feit dat ik

niets gedaan had, zat me dwars.

Na mijn laatste boodschap, besloot ik de bibliotheek nog eens te proberen. Ik parkeerde op dezelfde plek. Tot mijn verbazing zag ik dezelfde moeder met haar zontje weer naast me parkeren. Er viel een enorme last van mijn schouders.

Dit keer handelde ik zonder aarzelen. Ik gespte het autostoeltje van mijn kind los en sprak de jonge moeder aan. Ze sprak geen Engels. Ik gebaarde naar haar baby, het autostoeltje en haar auto. Samen bevestigden we het autostoeltje op de achterbank. Toen ik haar toonde hoe ze het moest gebruiken, besepte ik dat ik het enige Spaans dat ik moest kennen, al kende: 'gracias'.

Mijn hart was vol van dankbaarheid voor mijn barmhartige hemelse Vader

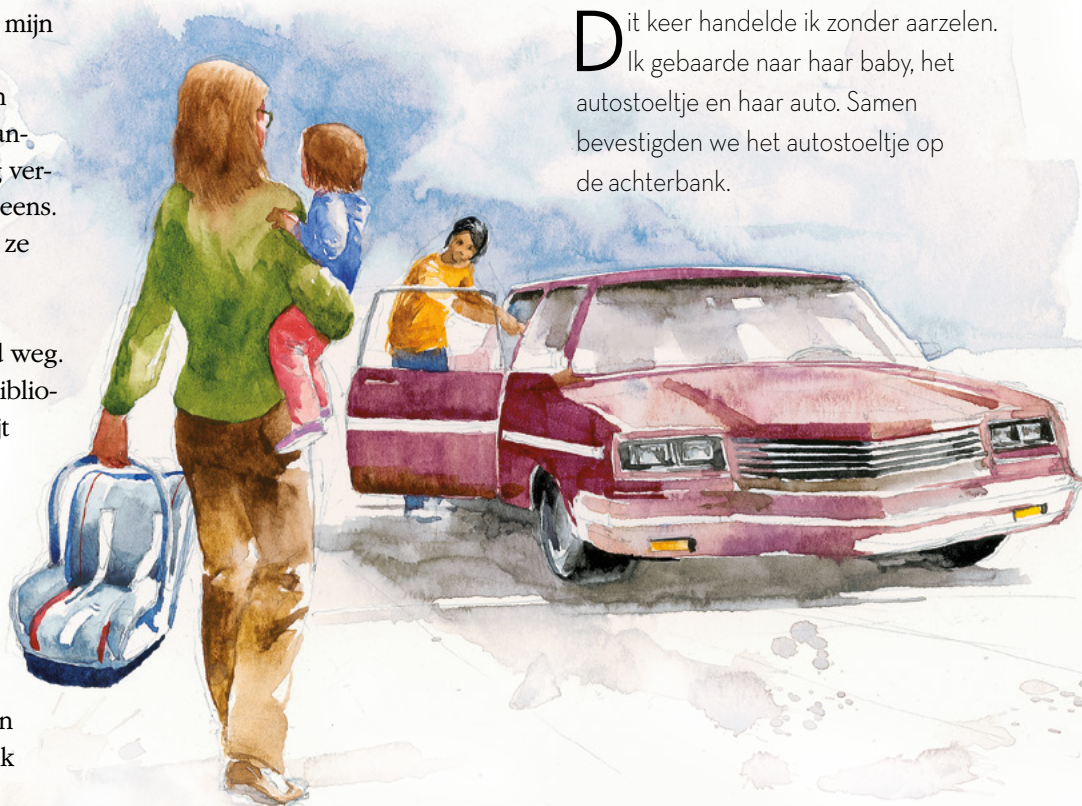
die me een tweede kans gegeven had om een zuster in nood te helpen.

Ik voegde nog een laatste boodschap aan mijn lijstje toe: een nabijgelegen kringloopwinkel. Ik gespte de gordel van mijn dochtertje vast en reed voorzichtig naar de winkel. Achteraan in de winkel vond ik op de grond identiek hetzelfde autostoeltje dat ik net weggegeven had. Het was zelfs even versleten. Ik kocht het. Ik stond versteld en was verootmoedigd door de gebeurtenissen die zich die ochtend hadden afgespeeld.

Door het tedere maar doeltreffende onderricht van de Heiland was de les tot diep in mijn hart doorgedrongen: volg de ingevingen van de Heilige Geest meteen. ■

Teresa Weaver, Texas (VS)

Dit keer handelde ik zonder aarzelen. Ik gebaarde naar haar baby, het autostoeltje en haar auto. Samen bevestigden we het autostoeltje op de achterbank.

MIJN ONVERMOEDE ONDERZOEKER

Ik had geweldige ouders. Mijn moeder was lid van de kerk en hoewel mijn vader geen lid was, steunde hij ons toch in onze kerkactiviteiten. In mijn jeugd bad ik dagelijks dat mijn vader lid van de kerk zou worden.

Toen ik op zestienjarige leeftijd mijn patriarchale zegen ontving, werd mij beloofd dat ik een invloed op mijn vader zou hebben, waardoor hij zich zou laten dopen. Ik vertelde hem wat ik in het seminarie leerde. Ik citeerde Schriftteksten waarin staat dat de doop en bevestiging vereisten zijn om het koninkrijk van God binnen te kunnen gaan (zie Johannes 3:5). Ik vertelde hem met tranen in de ogen over de zegeningen van de tempel waardoor we voor eeuwig samen zouden kunnen zijn.

Ik ging naar een klein schooltje in Arizona (VS). Tijdens de laatste jaren van de middelbare school had ik geweldige vrienden, hoewel ik het enige lid van de kerk in mijn klas was. President David O. McKay (1873–1970) was toen profet. We hoorden

vaak zijn raad dat 'ieder lid een zending' moest zijn. (Zie *Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* [2011], hoofdstuk 6.) In de zomermaanden nodigden mijn zus Marilyn en ik wat vrienden uit om de zendingenlessen te volgen. Ze kregen twee lessen en hadden toen geen belangstelling meer. We waren teleurgesteld, maar het maakte geen einde aan onze vriendschap.

Aan het eind van die zomer ging ik naar de universiteit. Tijdens het tweede semester kreeg ik een brief van mijn vader. Hij schreef: 'Het is mij een groot voorrecht om het hoofd van een huishouden met geweldige meisjes te zijn. Dankzij jullie getuigenissen van het evangelie en de lessen met, en belangstelling voor, andere jongeren afgelopen zomer begon ik

echt interesse in de kerk te krijgen. Terwijl ik buiten aan het schilderen was en jullie binnen de lessen volgden, raakte ik ervan overtuigd dat ik lang genoeg aan de zijlijn gestaan had. Ik heb onze hemelse Vader vele malen bedankt voor jullie moeder en het feit dat ze in de kerk opgegroeid is en voor de manier waarop ze jullie opgevoed heeft.'

Mijn vader liet zich kort daarop dopen. Een jaar later werd ons gezin in de Mesatempel (Arizona) voor tijd en eeuwigheid aan elkaar verzegeld.

Hoewel geen van onze vrienden lid van de kerk werden, werd de belangrijkste persoon in ons leven dat wél. We weten niet altijd welke zegeningen we ontvangen als we de raad van de profet opvolgen. ■

Diane Mitchell Call, Arizona (VS)

Terwijl ik buiten aan het schilderen was en jullie binnen de lessen volgden, raakte ik ervan overtuigd dat ik lang genoeg aan de zijlijn gestaan had.

ETIENE OPZOEKEN

Een paar weken voordat ik op zending ging, bracht ik een bezoekje aan een oude vriend die geen lid van de kerk was. Ik wilde maar even blijven, maar door een zware regenstorm ging het langer duren dan ik me voorgenomen had. Dus knoopten mijn vriend, zijn moeder en ik een gesprek over de kerk en mijn aanstaande zending aan.

Ik legde uit dat ik in steden als Rio de Janeiro, Belo Horizonte of Brasília geplaatst kon worden.

Om de een of andere reden besloot de moeder van mijn vriend me het adres van haar zus in een plaatsje in de buurt van Rio de Janeiro te geven. Ze zei dat ik haar maar op moest zoeken als ik daar ooit heen gestuurd werd.

Ik ging op 7 juli 1982 op zending. Ik diende in veel verschillende

steden, onder meer in de buurt van de plaats waar de tante van mijn vriend woonde. Ik overwoog haar op te zoeken, maar haar woning bevond zich niet in mijn gebied. Ik vertelde de zendingen in dat gebied niet over haar, omdat ik nog steeds hoopte dat ik er zelf heen zou kunnen gaan.

In die tijd duurde een zending anderhalf jaar. De tijd ging voorbij zonder dat ik mijn vriend's tante en haar gezin bezocht had.

Jaren later stuitte ik tijdens een gezellige wijkactiviteit op mijn vriend die geen lid was. Ik kwam erachter dat hij door een van zijn familieleden uitgenodigd was, ene tante Etiene die zich onlangs had laten dopen. Vervolgens kwam ik erachter dat tante Etiene net vanuit de staat Rio de Janeiro in onze wijk was komen

wonen. Ik voelde al snel genegenheid voor zijn tante Etiene, en we haalden graag herinneringen over Rio de Janeiro op. Ik schaamde me toen ik erachter kwam dat zij de vrouw was die ik tijdens mijn zending had willen opzoeken. Ze was nog maar pas gedoopt, na de onverwachte dood van haar man.

Gelukkig heeft ze mij vergeven dat ik de andere zendingen niet aangehouden had om haar te bezoeken. Ze was echter wel teleurgesteld over de verloren tijd waarin ze de zegeningen van het evangelie had moeten missen.

Dergelijke gevoelens van spijt worden niet alleen door teruggekeerde zendingen gevoeld, maar kunnen zich bij ons allemaal voordoen als we de ingevingen van de Geest wegwuiven, of dat nu vrienden voor een kerkactiviteit uitnodigen of een verwijzing aan de zendingen geven betreft. Laten we de Heer om inspiratie vragen. Hij zal door de stille, zachte stem van de Geest tot ons spreken. Hij zal ons de hulp geven die we nodig hebben om met toewijding en liefde zendingswerk te doen. ■

Elson Carlos Ferreira Paraná (Brazilië)

Geen neutraal terrein

HOE DE MEDIA ONS BEÏNVLOEDEN

Aysia Tan

In onze moderne, technologische wereld worden we bestookt met mogelijkheden: kijk hiernaar, lees dit, luister daarnaar. Onze samenleving is doordrenkt met media en amusement. De invloed daarvan op onze overtuigingen, gedachten en daden is subtiel, maar krachtig. Wat we in onze gedachten toelaten, vormt ons wezen — we worden waar we over nadenken. Tijdens mijn doctorale studie heb ik de invloed van de media onderzocht. De overweldigende conclusie is dat de media die wij kiezen ons onvermijdelijk beïnvloeden, ten goede of ten kwade.

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd: "Technologie is op zichzelf

niet goed of kwaad. Maar de doeleinden die met en door technologie bereikt worden, zijn de uiteindelijke aanwijzingen van goed of kwaad.¹ We hoeven technologie niet te verwerpen, maar we kunnen die gebruiken op manieren die ons leven verrijken.

We kunnen de kracht van de media in ons voordeel gebruiken, om onze gedachten en ons gedrag te verbeteren, door:

(1) Onze vatbaarheid voor de media te

erkennen en te beseffen hoe die ons beïnvloeden.

(2) Positieve media op te zoeken en te kiezen.

Wat voor invloed hebben de media op ons?

Niemand is immuun voor de invloed van de media. Als we ons laten meeslepen door de media die ons mentaal en emotioneel beïnvloeden, blijft die invloed nog lang in ons onderbewustzijn hangen nadat de film voorbij, het boek uitgelezen of het lied afgelopen is. Wie van mening zijn dat de media geen invloed op hen hebben, zijn vaak degenen die er het meest door getroffen worden, omdat ze die invloed ontkennen en zich er daarom niet tegen beschermen. Net als water in een lekke boot blijft lopen, of we dat lek nu erkennen of niet, zullen de media onze gedachten blijven beïnvloeden, of we nu iets aan de gevolgen ervan doen of niet.

Amusementsmedia kunnen onze gedachten beïnvloeden als we die gebruiken voor verlichting van de stress van het dagelijks leven. We zoeken vaak bepaald amusement op als tijdelijke verlichting van onze dagelijkse beslommeringen, zoals films, boeken, televisie, tijdschriften of muziek. Hoewel we dat amusement opzoeken om ons te ontspannen, mogen we onze normen niet verlagen. Juist op die momenten

moeten we oppassen wat we in onze geest toelaten.

Om volledig van het amusement te genieten, accepteren sommige mensen instinctief de boodschappen die de media uitzenden. Zo worden hun inzichten door de aanbevolen perspectieven beïnvloed. Filmcritici beschrijven het gebruik van dit concept als volgt:

‘Waarheid is afhankelijk van het vroegtijdig, grondig en overtuigend neerzetten van een vreemde of fantastische omgeving, het gevoel van een

Het is niet zo dat we de media volledig moeten vermijden of dat we de negatieve media alleen maar moeten verwerpen. We moeten voor gezonde en opbouwende media kiezen.

andere tijd of ongebruikelijke personen, zodat we worden meegeslept in de algemene geest, sfeer en atmosfeer van de film. Wanneer de filmmaker deze schijn van waarheid vaardig uitbeeldt, *zijn wij bereid ons ongeloof op te schorten* en laten we onze scepsis

en rationele vermogens achter zodra we de denkbeeldige wereld van de film betreden.¹²

Als we ons ongeloof opschorten, staan we meer open voor de waarden, verwachtingen en overtuigingen die de media voorstellen. Op die manier kunnen de media onze gedachten subtiel beïnvloeden. Maar in die invloed schuilt het gevaar dat wij standpunten accepteren die niet overeenstemmen met de beginselen van het evangelie.

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft de aandacht gevestigd op de functie van amusement. Hij zei: ‘Wist u dat de Latijnse betekenis van het woord *amusement* “een afleiding van het verstand is met de bedoeling om te misleiden”?’³ Soms zijn we op zoek naar afleiding. We wenden ons tot de media voor afleiding van onze echte problemen. Dan gaan we geloven wat ons geboden wordt. Hoe geloofwaardiger het medium is, waar of niet, hoe meer we ervan genieten.

Sociaal psychologe Karen E. Dill heeft gezegd: ‘Als we ons in een fictieve wereld bevinden, raken onze houding en opvattingen meer in overeenstemming met de ideeën en beweringen in het verhaal. We schorten ons ongeloof op, waardoor we onvrijwillig het geloofstelsel in ons opnemen dat in de fictieve wereld wordt voorgesteld,

met het risico dat we ook naar die overtuigingen gaan handelen. Wat we op het scherm zien, heeft vaak een onbewuste verandering of reactie tot gevolg. Op die manier vormt de fantasiewereld van de media onze realiteit.⁴

Als wij toestaan dat de media het doel bereiken om ons te *vermaken*, kunnen onze gewone rationele gedachten worden vervangen door gedachten die de media aandragen, waardoor onze opvattingen en ons gedrag uiteindelijk veranderen. Ouderling David B. Haight (1906–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Aangezien gedachten aan ons gedrag voorafgaan, kan blootstelling ertoe leiden dat wij gaan uitvoeren wat in ons verstand is gevoed.'⁵

Om de invloed van de media in bedwang te houden, is het belangrijk dat we voor opbouwende media kiezen en beseffen hoe vatbaar we ervoor zijn. De media beïnvloeden onze gedachten en kunnen daardoor ook ons gedrag beïnvloeden. De raad van koning Benjamin is ook op ons van toepassing: 'Let [...] op uw gedachten en op uw woorden en op uw daden' (Mosiah 4:30).

Hoe kunnen we voor positieve media kiezen?

Als we begrijpen hoeveel invloed de media op ons hebben, kunnen we onze mogelijkheden bewust afwegen. Onze keuzes bepalen onze gevoeligheid voor de Geest en al het goede om ons heen. Door elke beslissing die wij nemen, komen we dichterbij onze

Vader in de hemel of verwijderen we ons van Hem.

De christelijke schrijver C.S. Lewis heeft geschreven: 'Onze recreatie, zelfs ons spel, is een ernstige zaak. Er is geen neutraal terrein in het universum: elke vierkante centimeter en elke fractie van een seconde wordt door God gevorderd, maar Satan dient altijd een tegenvordering in.'⁶

Het is niet zo dat we de media volledig moeten vermijden of dat we de negatieve media alleen maar moeten verwerpen. We moeten actief naar gezonde en opbouwende media op zoek gaan. Gelukkig zijn er veel goede en opbouwende media te vinden die traditionele waarden bevorderen en respecteren. Er zijn talrijke boeken, films, liedjes en dergelijke met boodschappen van hoop, geluk, liefde, vriendelijkheid, vreugde en vergevensgezindheid.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Vanwege hun enorme omvang bieden de media ons tegenwoordig grote en scherpe tegenstellingen. Naast hun schadelijke en tolerante programma's, hebben de media ook veel te bieden dat positief en productief is. [...] *Het moeilijkste is dus om verstandig te kiezen waar we naar luisteren en kijken.*'⁷

Een televisieprogramma of een serie boeken waar we eerst van genoten, is wellicht in moreel verval geraakt, maar we

vinden het moeilijk om er afstand van te nemen. Of een nieuwe film is zo populair of aantrekkelijk dat we er geen kwaad in zien. Maar als we een beetje toegeven, wordt het steeds gemakkelijker om dat te doen, totdat we onszelf volledig overgeven aan uitspattingen waarvan het moeilijk is om ons te bekeren. Als we normen stellen en alleen opbouwende media toelaten, stellen we ons meer voor de Geest open.

We kunnen het tijdloze advies opvolgen dat Susanna Wesley in 1725 aan haar zoon John, een van de oprichters van het methodisme, gaf: 'Wil je de rechtmatigheid of onrechtmatigheid van plezier [van de onschuld van kwaadaardig gedrag] beoordelen? [Volg dan deze regel.] Alles wat je verstand verzwakt, wat de gevoeligheid van je geweten aantast, je gevoel voor God verduistert, je van geestelijke zaken verwijderd en de macht van het lichaam over de geest vergroot, is gevaarlijk voor je, hoe onschuldig het op zich ook lijkt.'⁸

Het vermogen om te kiezen

Als we voor opbouwende media kiezen, nodigen we de Geest uit en kunnen we gesterkt worden. Volgens het evangelie van Jezus Christus hebben we het vermogen om zelfstandig te handelen (zie 2 Nephi 2:26). Als we op zoek gaan naar wat 'deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is'

(Geloofsartikelen 1:13), stellen we ons hart en verstand open voor gedachten en opvattingen die tot rechtschapen gedrag leiden. Daarbij worden we met bescherming tegen de invloeden van de duivel gezegend (zie Helaman 5:12).

Door de grote ontwikkeling in mediatechnologie waarmee de Heer ons heeft gezegend, hebben wij de verantwoordelijkheid om te kiezen hoe we die technologie gebruiken. Door studie en ervaring heb ik de invloed van de media gezien, of we die nu erkennen of niet. Wij kunnen voor moreel ontrenderende of gezonde en opbouwende opties kiezen. Wij nemen die beslissing — maar het is nog belangrijker dat we het vermogen hebben om te kiezen. ■

Het boekje *Voor de kracht van de jeugd kan ook voor de kracht van de jongvolwassenen gebruikt worden. In het gedeelte 'Amusement en media' staan enkele uitstekende richtlijnen voor onze mediakeuzes.*

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. David A. Bednar, 'To Sweep the Earth as with a Flood' (toespraak tijdens Brigham Young University Education Week, 19 augustus 2014), speeches.byu.edu.
2. Joe Boggs en Dennis Petrie, *The Art of Watching Films* (2004), 43; cursivering toegevoegd.
3. Jeffrey R. Holland, 'Heiligt u', *Liahona*, januari 2001, 48.
4. Karen Dill, *How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence* (2009), 224.
5. David B. Haight, 'Personal Morality', *Ensign*, november 1984, 70.
6. C. S. Lewis, *Christian Reflections*, red. Walter Hooper (1967), 33.
7. M. Russell Ballard, 'Laat uw stem horen', *Liahona*, november 2003, 16; cursivering toegevoegd.
8. *Susanna Wesley: The Complete Writings* (1997), 109.

In Australië het koninkrijk opbouwen

Ben Robinson

Terwijl de zon opkomt over Mount Baw Baw, doet Callan Brooks wat hij het liefste doet: bouwen. Hij glimlacht terwijl hij de ene plank na de andere bevestigt en voldoening uit zijn werk haalt.

Als je Callan aan het werk ziet, zou je niet denken dat hij slechthorend is. Maar zijn slechthorendheid houdt hem niet tegen. Het lijkt Callan dat hij hiervoor in de wieg gelegd is. En misschien is hij dat ook — hij is al een vijfde-generatie bouwvakker.

‘Toen ik vijftien was, ging ik van school om als leerjongen te beginnen’, zegt hij. ‘In Australië komt het wel meer voor dat je van school gaat om een vak te leren dat je leuk vindt.’ Sindsdien bouwt Callan. Of hij nu huizen bouwt, zijn eigen getuigenis versterkt of zijn roeping grootmaakt, Callan bouwt voortdurend Gods koninkrijk op.

Zijn slechthorendheid weerhoudt hem er niet van te bouwen en belemmert zijn verlangen niet om het evangelie te bestuderen en te verkondigen.

‘In mijn jeugd verstond ik amper tien procent van wat er vanaf het spreekgestoelte gezegd werd’, zegt Callan. Hij wilde graag op zending, maar kwam vanwege zijn slechthorendheid niet in aanmerking. Hij bad echter en vertrouwde erop dat de wil van de Heer zou geschieden. En toen gebeurde er iets onverwachts: Callans gehoor ging erop achteruit.

‘Toen ik achttien was, was ik zes lange maanden volledig doof. Ik ging naar de kerk voor het gevoel, maar meer had ik er niet aan’, zegt hij.

In die periode versterkte Callan zijn getuigenis en vertrouwde hij op de Geest. Maar wat aanvankelijk een grote beproeving leek, bleek het antwoord op zijn gebeden te zijn. Door de plotse achteruitgang van zijn gehoor kwam hij in aanmerking voor een cochleair implantaat, waardoor zijn gehoor goed genoeg werd om op zending te gaan. Callan vertrok kort daarop naar het zendingsgebied Perth (Australië).

Nu woont hij in Moe (Victoria, Australië). Hij is er in het jongemannenpresidium van de wijk werkzaam

Tegenslag en slechthorendheid weerhouden deze jongvolwassene er niet van het werk van de Heer in Australië te bespoedigen.

en helpt de tien jongemannen om sterk te blijven in het evangelie op een plek waar dat erg moeilijk is. Hij benadrukt de rol van de Geest in het tot stand brengen van echte bekering.

‘We proberen de jongemannen tot persoonlijke bekering aan te zetten door in het Boek van Mormon te lezen en de programma’s van de kerk te gebruiken’, zegt hij.

De invloed van deze vijfde-generatie bouwer is duidelijk te zien in de gebouwen die hij bouwt, in zijn getuigenis van het evangelie en in het leven van de jongemannen in zijn wijk. ■

De auteur woont in Utah (VS).

MEER OVER CALLAN

Wat voor activiteiten voor jonge alleenstaanden doen jullie?

In Australië worden elk jaar grote conferenties voor jonge alleenstaanden gehouden. Daardoor kunnen we elkaar leren kennen, want we wonen ver uit elkaar. Dat is voor de leden een groot offer omdat ze soms duizenden kilometers moeten afleggen.

Wat doe je het liefst in je vrije tijd?

Ik hou van sport, vooral basketbal. Om het jaar organiseren we als leden een groot paastoernooi met een afzonderlijke vrouwendivisie, een driepunterwedstrijd en een dunkwedstrijd.

DE KERK IN AUSTRALIË

143.891 heiligen der laatste dagen
303 wijken en gemeenten
145 centra voor familiegeschiedenis
6 zendingsgebieden
5 tempels

OVER AUSTRALIË

Hoofdstad: Canberra
Officiële taal: Engels

STATISTIEKEN

Ruim 23 miljoen mensen
Ruim 500 nationale parken
Highway 1 is de langste hoofdweg ter wereld. Hij is 14.500 kilometer lang en volgt de omtrek van het land

GA NAAR REBECCA

Mindy Raye Friedman

Ik was al enkele maanden op zending in het zendingsgebied Chicago-Zuid (Illinois, VS), en ik bevond me nog in mijn eerste werkgebied. Het werkgebied van de zusters naast het onze was gesloten, dus wij hadden Spaanstalige onderzoekers uit dat gebied overgenomen. Een van hen was Rebecca.

De eerste keer dat we Rebecca ontmoetten, was ik meteen onder de indruk van haar geloof. Ze woonde in het souterrain van een huis, dus we moesten op het raam kloppen, waarna ze de deur voor ons opendeed. De vorige zendelingen waren met de zendelingenlessen begonnen nadat zij de video *In Christus gaan geloven* had besteld. Als ze die video niet had besteld, hadden de zendelingen haar wellicht nooit gevonden.

Toen ze ons over zichzelf vertelde, wist ik dat ze een moeilijk leven leidde. Ze was ooit erg gelukkig geweest, maar nu had ze geen contact met haar zoon en andere familieleden meer. Hoewel ze onder eenvoudige omstandigheden leefde, kon ik de liefde van de Heer voor haar voelen.

Als we haar lesgaven, kon ik merken dat ze de Geest voelde. Door onze bezoeken verbeterde haar humeur aanzienlijk. Ze woonde helaas ver weg, dus het was moeilijk om haar geregeld te bezoeken.

Toen we op een vrijdag een zoneconferentie hadden gehad, namen we ons voor om naar dat gedeelte van ons gebied te gaan omdat we al halverwege waren. We vroegen Rebecca of ze dan thuis was, maar ze zei dat ze moest werken. We besloten om de andere onderzoekers in dat gebied te bezoeken.

We hadden nog wat tijd over en vroegen ons af wat we konden doen. Toen zei mijn collega: 'Volgens mij moeten we even kijken of Rebecca thuis is.' Dat leek niet logisch omdat Rebecca had gezegd dat ze niet thuis zou zijn. Toen hoorde ik een stem die zei: 'Ga naar haar huis toe.' Ik had het gevoel dat ik letterlijk naar haar huis werd geleid. Dat was het sterkste gevoel dat ik ooit had gehad.

Ik zei tegen mijn collega dat we naar Rebecca's huis moesten rijden. We kloppen twee keer op het raam, maar er werd niet opengedaan. Ik was erg teleurgesteld omdat ik wist dat de Heer ons hier met een bepaalde reden naartoe had gestuurd. Ik stelde voor om nog één keer te kloppen. We bleven nog even wachten. Toen we op het punt stonden om weg te gaan, deed Rebecca de deur open.

Ze was thuis omdat ze net was ontslagen, en ze wilde echt met iemand praten. Ze had gebeden dat we zouden komen. Ze zei dat wij haar engelen waren. We konden met haar praten en gaven haar een beter gevoel toen we haar meer over het evangelie vertelden.

Ik ben zo blij dat onze hemelse Vader voor zijn kinderen zorgt en naar Rebecca's gebed luisterde. En ik ben blij dat wij gehoor gaven aan de ingeving om haar te bezoeken, zodat we het antwoord op haar gebed konden zijn. Onze hemelse Vader weet wat er in ons leven gaande is. Als we op Hem vertrouwen en Hem in geloof om hulp vragen, zal Hij ons helpen met wat we nodig hebben. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Niemand deed open toen we op het raam klopten, maar we wisten dat we daarnaartoe gestuurd waren om een van Gods kinderen te helpen.

KIJK NAAR HET LICHT

'Hoe verloren we ons ook in onze huidige omstandigheden mogen voelen, God belooft ons de hoop op zijn licht.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'De hoop op Gods licht', *Liahona*, mei 2013, 70.

Waarom is het nu zo moeilijk om getrouw te zijn als ik dat in het voorsterfelijk leven al was?

Iedereen op aarde heeft in het voorsterfelijk leven voor het plan van onze hemelse Vader gekozen en Jezus Christus als Heiland aanvaard. Maar dat betekent niet dat gehoorzaamheid en rechtschapenheid in dit leven makkelijk zijn. Volgens het plan van onze hemelse Vader is dit leven bedoeld als een echte test van hoe we onze keuzevrijheid gebruiken. Daarom zijn onze herinneringen aan het voorsterfelijk leven gewist. Als onderdeel van zijn plan hebben we ook een stoffelijk lichaam gekregen, dat onderhevig is aan begeerten, verlangens en verleidingen die we als geest niet kenden. Daardoor worden we makkelijker verleid door dingen die 'vleselijk, zinnelijk en duivels' (Mozes 5:13) zijn en daarom is 'de natuurlijke mens [...] een vijand van God' (Mosiah 3:19).

Je kunt die beproevingen alleen overwinnen als je je 'overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer' (Mosiah 3:19). Dat is niet makkelijk, maar Jezus Christus zal je kracht geven en je veranderen als je naar de Geest luistert, goede keuzes maakt en tot Hem komt. ■

Wat moet ik doen als ik iets wat een profeet zegt, in twijfel trek?

Toen de herstelde kerk georganiseerd werd, ontving Joseph Smith een openbaring voor de eerste heiligen: 'Zijn woord [dat van de profeet] zult gij aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof' (LV 21:5).

Joseph Smith onderwees ook dat 'een profeet alleen een profeet [is], wanneer hij als zodanig optreedt'¹ Dat betekent dat 'een enkele uitspraak van één leider vaak een persoonlijke, weliswaar goed doordachte, mening vertegenwoordigt, die niet als officieel bindend voor de hele kerk bedoeld is'.² Het is meestal duidelijk wanneer de profeet 'als zodanig optreedt', zoals wanneer hij de leden van de kerk officieel toespreekt.

Het is ons voorrecht om onze hemelse Vader 'om een eigen getuigenis [te] vragen aangaande datgene wat zijn profeet heeft verkondigd'.³ Als we geen getuigenis ontvangen, dienen we wat andere profeten over de zaak gezegd hebben te bestuderen en te beslissen wat we gaan doen. De beste keuze is dan om de gecombineerde, gelijklopende raad van de profeten 'in alle geduld en geloof te volgen. Als we dat doen, worden we gezegend (zie 1 Nephi 2:11, 16, 19). ■

NOTEN

1. Joseph Smith, in *History of the Church*, deel 5, 265.
2. D. Todd Christofferson, 'De leer van Christus', *Liahona*, mei 2012, 88.
3. Russell M. Nelson, 'Leden van de ware millenniumgeneratie worden' (wereldwijde haardvuuravond voor jongvolwassenen, 10 januari 2016), lds.org/broadcasts.

NAAILESSEN & EEN TWEEDE KANS

Ik had de kans verkeken om mijn pianolerares over het evangelie te vertellen. Zou ik wél gehoor geven aan de volgende ingeving?

Belen Chaparro

Toen ik achttien was, verhuisde ons gezin van het zuiden naar het noorden van Argentinië, waar mijn vader zendingspresident was. Tijdens de eerste maanden vonden we het moeilijk om ons aan te passen. We hadden er geen vrienden en zochten dus naar activiteiten waaraan we konden deelnemen. Ik schreef me in voor pianolessen.

Mijn pianolerares, Mabel, was de beste lerares die ik ooit gehad had. Ik vond de lessen geweldig en boekte al gauw vooruitgang. Maar Mabel worstelde met kanker. Ze moest veel reizen om op verschillende plekken genezers, artsen en priesters te consulteren. Ze werd een aantal keren in het ziekenhuis opgenomen, maar telkens herstelde ze en gaf ze me met dezelfde positieve instelling en toewijding les.

Dag na dag, les na les wilde ik haar laten delen in de hoop van Gods plan, de hoop die Jezus Christus ons door zijn macht geeft. Maar ik wist niet hoe.

Toen de lessen na de zomervakantie werden hervat, was Mabel weer

ziek. Toen ik al een tijdje niets meer van haar vernomen had, belde ik haar op en liet een boodschap achter waarin ik vroeg hoe het met haar ging. De daaropvolgende dag vertelde haar dochter me dat Mabel overleden was. Ik had groot verdriet. Ik wist dat ik haar over het evangelie had moeten vertellen, maar had dat zo lang uitgesteld dat de kans verkeken was.

Ik begon naailessen te volgen en had weer een geweldige lerares. Ze geloofde in God, maar is geen lid van onze kerk. In een van de lessen kwam het evangelie ter sprake. Toen ze me vroeg van welke kerk ik lid was, antwoordde ik dat ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was. Ze leek de naam niet te kennen, waarop ik verduidelijkte: 'We staan ook als mormonen bekend.' Ze werd meteen enthousiast en zei met een glimlach: 'Ik hou van de mormonen!'

Ze ging verder: 'Ik kan zien dat je mormoon bent' en begon op te sommen waarom. Ik was blij dat het haar was opgevallen dat ik het evangelie

probeer na te leven. Ze stelde me vragen over de doop in de kerk. Ik legde het haar uit en ze zei meteen: 'Ik kan me niet in jullie kerk laten dopen omdat ik in een ander geloof grootgebracht ben.' Ze vertelde me over haar geloofsovertuiging, waardoor ik te weten kwam wat ik haar kon vertellen. Ik voelde de stille, maar duidelijke ingeving om haar een exemplaar van het Boek van Mormon te geven en wist dat het de Geest was die tot me sprak.

Ik zorgde voor een exemplaar, nam een blaadje en schreef haar een korte, maar oprechte boodschap met mijn telefoonnummer aan de andere kant, voor het geval ze vragen had. Ik stopte het blaadje in het boek, pakte het in en versierde het met een strik. De volgende les gaf ik het haar. Ze was er erg blij mee en bedankte me.

Ik vroeg me de hele week af hoe ze gereageerd had toen ze het cadeautje uitpakte — of ze er blij mee was of niet. De daaropvolgende les kwam ik het lokaal iets te laat binnen en werd door haar reactie verrast. Ze

omhelsde me en zei nadrukkelijk: 'Ik vond het geweldig! Het boek dat je me gegeven hebt, is erg fijn, vanaf de uitleg over de platen in het begin. Het is waar! Het bevat mooie Schriftteksten. Ik ben begonnen erin te lezen en ben nu halverwege. Ik kan het niet wegleggen!'

De andere leerlingen hoorden de opwinding en keerden zich om, om te kijken wat er aan de hand was. Een van mijn klasgenoten, die ik eerder over het Boek van Mormon verteld had, vroeg of het boek gemoedsrust bood. Mijn leerkracht antwoordde: 'Ik moest ervan huilen, niet van verdriet, maar omdat ik me gezegend voel.' Ze kon niet ophouden met glimlachen en bleef me omhelzen.

Ik was erg blij. Op dat moment zag ik in dat wij niet kunnen oordelen wie klaar is om het woord van God te ontvangen. We weten niet hoe ontvankelijk iemands hart is. Als God ons inspireert om onze mond open te doen, moeten we er gehoor aan geven, want Hij weet meer dan wij. ■

De auteur woont in Salta (Argentinië).

GEBODEN = LIEFDE

Wat heeft liefde met geboden te maken?

Charlotte Larcabal

Kerkelijke tijdschriften

Als je het woord 'geboden' hoort, denk je misschien aan stenen tafelen, regels, grenzen of vereisten. Je denkt waarschijnlijk niet meteen aan liefde. Wat hebben geboden met liefde te maken?

Nou, alles.

Omdat Hij van ons houdt

Weet je nog dat je toen je klein was niet van je ouders op een drukke straat mocht spelen? Of dat je meer groenten moest eten of vroeger naar bed moest gaan dan je wilde?

Je begreep waarschijnlijk niet waarom ze zoveel regels hadden. En je was er waarschijnlijk niet echt blij mee. Maar besef je, nu je ouder bent, waarom je ouders je al die regels oplegden?

Ze deden dat omdat ze van je houden en het beste met je voorhebben.

Onze hemelse Vader is een volmaakte Ouder en geeft ons regels of geboden om dezelfde reden: Hij houdt van ons en heeft het beste met ons voor. Hij wil bovendien dat we zoals Hij worden en alles ontvangen wat Hij heeft.

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft dat met een gelijkenis uitgelegd:

'Een rijke vader wist dat als hij zijn rijkdom aan een kind zou geven dat nog niet wijs en volwassen genoeg was, alles snel verkwist zou zijn. De vader zei tegen zijn kind:

EEN UITING VAN LIEFDE

'God heeft ons geboden gegeven, omdat Hij ons liefheeft. Wij laten Hem zien dat we Hem liefhebben als we die geboden naleven.'

Carole M. Stephens, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht', *Liahona*, november 2015, 120.

“Ik wil je alles geven wat ik heb — niet alleen mijn rijkdom, maar ook mijn positie en aanzien onder de mensen. Wat ik *heb*, kan ik je gemakkelijk geven, maar wat ik *ben*, zul je zelf moeten ontwikkelen. Je zult je erfgoed verdienen door te leren wat ik heb geleerd en door te leven zoals ik heb geleefd. Ik zal je de wetten en beginselen geven waardoor ik mijn wijsheid en volwassenheid heb verkregen. Volg mijn voorbeeld, overwin zoals ik heb overwonnen. Dan zul je zoals ik worden en zul je alles krijgen wat ik bezit.”¹

Net als de vader in het verhaal van ouderling Oaks wil onze hemelse Vader dat we alles hebben wat Hij heeft en dat we net zoals Hij worden. Zijn geboden helpen ons om te leren, te groeien en zoals Hij te worden.

‘Ik geef u een nieuw gebod [...] of, met andere woorden: Ik geef u aanwijzingen hoe u voor mijn aangezicht mag handelen, opdat het tot uw behoudenis zal strekken’ (1V 82:8–9).

Net als een peuter die niet begrijpt waarom hij niet op een drukke, gevaarlijke straat mag spelen, begrijpen wij niet altijd waarom we ons aan bepaalde regels of normen moeten houden. Maar als we begrijpen dat God ons geboden geeft omdat Hij van ons houdt en ons wil leiden zodat we zoals Hij worden, is het makkelijker om Hem te gehoorzamen.

Omdat wij van Hem houden

Je kunt elk gebod beschouwen als een bord van God met ‘Ik hou van je!’ erop. Kiezen we om zijn geboden te onderhouden, dan is het alsof we ‘Ik hou van U!’ terugzeggen.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft de vraag ‘Waarom zouden we moeite doen om Gods geboden te onderhouden?’ eenvoudig beantwoord:

‘Wij gehoorzamen Gods geboden — uit liefde voor Hem! [...]’

‘Onze gehoorzaamheid aan Gods geboden [is] een natuurlijk uitvloeisel van onze eindeloze liefde en dankbaarheid voor Gods goedheid.’²

Onze hemelse Vader heeft ons alles gegeven wat we hebben — van de mogelijkheid om te bewegen

tot de zuurstof die we inademen — en Hij vraagt ons alleen maar zijn geboden te onderhouden (zie Mosiah 2:21–22). Dat is de beste manier waarop we onze liefde en dankbaarheid kunnen tonen.

Dat heeft Jezus Christus zelf gezegd (zie Johannes 14:15).

Waarom geeft onze hemelse Vader ons geboden? Omdat Hij van ons houdt.

Waarom onderhouden wij zijn geboden? Omdat wij van Hem houden.

Geboden = liefde.

Zo eenvoudig is het. ■

NOTEN

1. Zie Dallin H. Oaks, ‘Oprichting tot wording’, *Liahona*, januari 2001, 40.
2. Dieter F. Uchtdorf, ‘De gave van genade’, *Liahona*, mei 2015, 109.

DOE MEE MET DE DISCUSSIE

WAAR JE NU AL OVER KUNT NADENKEN

- Hoe kan ik door de geboden te onderhouden zoals mijn hemelse Vader worden?
- Hoe helpt de kennis dat God van me houdt me om de geboden te onderhouden?

WAT JE KUNT DOEN

- Zoek bij het bestuderen van geboden naar de beloofde zegeningen.
- Wanneer heb je je dichter bij je hemelse Vader gevoeld door de geboden te onderhouden? Vertel je familie of vrienden over je gevoelens of deel ze op sociale media.

Waarom het Boek van Mormon?

Ik had altijd op anderen geleund wat mijn getuigenis van het Boek van Mormon betreft, maar ik vond dat het tijd was om mijn eigen getuigenis te verkrijgen.

Elvin Jerome Laceda

Waarom hebben we het Boek van Mormon nodig als we al de Bijbel hebben? Ik heb veel over die vraag nagedacht. Als tiener was ik nieuwsgierig naar het Boek van Mormon, maar ik was niet gemotiveerd om het te lezen. Om te beginnen had niemand me thuis aangemoedigd om het te lezen omdat ik het enige lid van de kerk was, behalve mijn grootvader die was overleden.

Op een zondag gaven veel leden tijdens de getuigenisdienst hun getuigenis over het Boek van Mormon, waar ik onlangs twijfels over begon te krijgen. Ze moedigden de leden die het nog niet gelezen hadden aan om hun eigen getuigenis te krijgen dat het Boek van Mormon waar is, dat Joseph Smith een profeet van God was en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het koninkrijk van God op aarde is.

Ik vroeg me af of mijn getuigenis van de kerk en van Joseph Smith sterk genoeg was om de verleidingen en

verlokkingen van Satan te weerstaan. Ik besepte dat dit niet het geval was. Mijn getuigenis was zwak omdat ik alleen op het getuigenis van kerkleiders en leden geleund had. Ik nam me voor dat ik vanaf die dag aan mijn eigen getuigenis zou werken.

Ik besloot om het Boek van Mormon te lezen. In de inleiding las ik: 'Wij nodigen alle mensen waar ook ter wereld uit om het Boek van Mormon te lezen, de boodschap die het bevat in hun hart te overwegen en daarna God, de eeuwige Vader, in de naam van Jezus Christus te vragen of het boek waar is. Zij die daartoe bereid zijn en in geloof vragen, zullen door de macht van de Heilige Geest een getuigenis van de waarheid en goddelijkheid ervan ontvangen. (Zie Moroni 10:3-5.)' Dat was voor mij een persoonlijke uitnodiging om het Boek van Mormon te lezen. Tijdens het lezen voelde ik de warmte van de Heilige Geest, die van de goddelijke oorsprong en de waarheid van het boek getuigde.

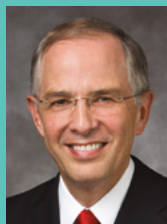

Ik merkte dat het Boek van Mormon daadwerkelijk van Christus getuigt en ik schaamde me dat ik aan de waarheid ervan had getwijfeld. Op school had ik geleerd dat rechters een zaak zorgvuldig bestuderen voordat ze een oordeel vellen. Met het Boek van Mormon had ik het tegenovergestelde gedaan: ik had een oordeel geveld zonder het te lezen.

Ik las het met een nederig hart en met de moed om mijn geloof te verdedigen uit. Ik ben ook blij dat ik een collega heb nu ik het Boek van Mormon opnieuw lees. Mijn grootmoeder heeft zich laten dopen voordat ik het Boek van Mormon de eerste keer had uitgelezen.

Ik heb een sterk getuigenis dat Jezus Christus mijn Heiland is, dat Joseph Smith een profeet van God was en dat De Kerk van Jezus van de Heiligen der Laatste Dagen de ware en levende kerk van God op aarde is. ■

De auteur woont in de Filipijnen.

DOOR HET BOEK VAN MORMON ZAL JE GELOOF TOENEMEN

'Zowel de Bijbel als het Boek van Mormon geven ons de prachtige verzekering dat Jezus de Christus en de Zoon van God is. [...] Het Boek van Mormon is nu volledig of gedeeltelijk in 110 talen vertaald. Het is een geestelijke en tastbare getuige van de waarheid van de herstelling. Wanneer heb je het Boek van Mormon voor het laatst helemaal doorgelezen? Lees het nogmaals door. Dat zal je geloof doen toenemen.'

Zie ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Geloof is geen toeval, maar een keuze', *Liahona*, november 2015, 66-67.

Ouderling
Yoon Hwan Choi
van de Zeventig

GESTERKT

door het woord van God

Toen ik erachter kwam hoe ik de woorden van de profeten kon toepassen, veranderde ik mijn leven van wat ik wilde zijn in wat de Heer wilde dat ik werd.

Toen ik in Korea opgroeide, stond mijn vader ons als kinderen toe om naar de kerk van onze keuze te gaan, maar we waren het tijdens het eten vaak over onze verschillende godsdienstige overtuigingen oneens. Mijn vader wilde vanwege deze twist de godsdienstige overtuigingen binnen ons gezin verenigen. Aangezien mijn jongere broer met mijn oom naar bijeenkomsten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ging, begon mijn vader met hen mee te gaan om meer over de kerk te weten te komen. Ik ging ook mee en was onder de indruk van de leuke wekelijkse activiteitenavond en dat het seminarie jonge mensen geestelijk sterkte.

Toen ik zestien was, lieten mijn ouders en ik ons dopen. Onze overige 23 gezins- en familieleden sloten zich binnen zeven maanden bij de kerk aan.

Toen we lid van de kerk werden, wilden we volop actief zijn en evangelieerstellingen blijven leren. Dat deden we door de Schriften iedere dag trouw te bestuderen, en ook veel andere boeken en lesboeken van de kerk te lezen. In de paar jaar daarna leerde ik twee belangrijkste beginse-len over sterk in de kerk blijven:

1. Bestudeer de Schriften op het seminarie, in de kerk en thuis.
2. Luister naar de raad van de profeet.

KRACHT UIT DE SCHRIFTEN

We bestudeerden niet alleen de Schriften thuis, maar mijn broer en ik gingen ook altijd trouw naar het seminarie en de wekelijkse activiteiten-avond. In die tijd hadden we 's ochtends de zondagsschool en laat in de middag de avondmaalsdienst. Vanwege de afstand naar ons kerkgebouw bleven we in de kerk, gingen we naar onze seminarieklas en genoten we als kerkleden tot na de avondmaalsdienst van elkaars gezelschap. In die tijd werden veel jonge mensen in Korea lid van de kerk. We leerden samen en hadden leuke activiteiten, zodat we een hechte band met elkaar kregen.

Ik werd geroepen om in mijn Aäronische-priesterschapsquorum te dienen en werkte nauw samen met de jongevrouwen die zich in hun klassen dienstbaar maakten. We leerden hoe we konden zorgen en bidden voor wie we leiding gaven, samen activiteiten te plannen en

onze tijd verstandig te gebruiken.

Gedurende de week bestudeerde ik de Schriften voor het seminarie voordat ik mijn huiswerk deed. Als ik te moe was om mijn huiswerk te doen of het moeilijk had op school, pakte ik mijn seminarielesboek, studeerde ik erin en ging ik bidden. Ik merkte dat ik me op die manier kon oppepen en beter op mijn huiswerk kon concentreren. Dat doe ik nog steeds. Als ik tegenwoordig een moeilijke tijd doormaak, lees ik nog steeds in mijn Schriften of conferentietoespraken om mezelf op te peppen.

Veel scholieren in Korea besteden de meeste tijd aan school en studeren tot laat in de avond. Wij merkten dat we hernieuwde energie kregen als we tijd namen voor het seminarie en de wekelijkse activiteitenavond. We werden dan gezegend met betere schoolresultaten. De lessen die ik daar leerde, hielpen me op school ook in andere situaties.

Op een dag gaf een van mijn leerkrachten op school een aardrijkskundeles over de Amerikaanse staat Utah en zei sommige dingen over de kerk die niet klopten. Ik dacht: zal ik hem in het bijzijn van iedereen verbeteren of zal ik hem na de les onder vier ogen aanspreken? Op dat moment moest ik aan de woorden van mijn seminarieleerkracht denken. Zij had gezegd, 'Maak geen ruzie of beledig niemand als iemand verkeerde dingen over de kerk zegt.'

Ik voelde dat ik tijdens de les kalm en respectvol moest blijven. Toen ik

hem na afloop sprak, vertelde ik hem dat ik lid van de kerk was. Ik wees hem op de verkeerde dingen die hij in de les naar voren gebracht had. Hij zei: 'Ik wist niet dat je mormoon was. Bedankt dat je me dit vertelt.' Naderhand gaf hij in zijn les de juiste informatie en bleef hij mij met respect behandelen. Ik was dankbaar voor de raad die mijn seminariëleerkracht me gegeven had.

HET LEGER OF EEN ZENDING?

In mijn jeugd wilde ik generaal in het leger worden. Ik was van plan me voor de militaire academie aan te melden om mijn doel te verwezenlijken. Die beslissing betekende dat ik niet verwachtte op zending te gaan, omdat ik wist dat er in het programma op de academie voor militaire officieren geen verlof voor godsdienstige activiteiten mogelijk was.

Toen kreeg ik de kans om naar een regionale conferentie in Seoul (Korea) te gaan — een ervaring die de koers van mijn leven veranderd heeft. Tijdens de conferentie hoorde ik president Spencer W. Kimball (1895–1985) de jongeren de volgende raad geven:

- a. volg het seminarie,
- b. vervul een eervolle zending,
- c. trouw in de tempel, en
- d. werk aan je verhoging.

Ik wist dat zijn raad goed was, en herinnerde mij het volgende vers: 'Mijn woord zal niet voorbijgaan maar zal geheel worden vervuld, hetzij door

mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

Toen ik de profeet over het belang van een zending als prioriteit in het leven hoorde spreken, wist ik dat ik mijn vertrouwen in de Heer moest stellen, op zending moest gaan en mijn droom om generaal te worden, moest opgeven. Ik moest eraan denken 'eerst het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid [te zoeken], en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden' (Mattheüs 6:33).

Hoewel ik niet langer van plan was om naar de militaire academie te gaan, werd drie jaar als soldaat dienen nog wel van alle jonge mannen vereist. Ik was al één jaar in het zendingsgebied Busan (Korea) werkzaam toen de Koreaanse overheid me voor mijn militaire dienst opriep. Ik diende drie jaar in het leger, waarna ik mijn zending wilde afmaken. Ik werd naar het zendingsgebied Seoul (Korea) geroepen en diende daar nog een jaar.

'BEN JE GEK?'

Na mijn zending werd ik weer gezegend door de raad van profeten op te volgen. Ik besloot bijvoorbeeld te trouwen toen ik met mijn zending klaar was, hoewel ik mijn opleiding nog niet afgerond had. In Korea is het de traditie dat je financieel stabiel bent en je diploma op zak hebt voordat je trouwt en een gezin sticht. Maar ik wist dat ik de raad van de profeet moest volgen en direct naar een huwelijk toe moest werken. Mijn

MIJN ADVIES AAN JOU

Als je de raad van de profeten en apostelen volgt, zul je gezegend worden.

1. Bestudeer de Schriften, ga naar het seminarie, doe mee aan de lessen *Kom dan en volg mij* en gebruik *Predik mijn evangelie* om nu en als je op zending bent een geweldige zending te zijn.
2. Luister naar de raad van de profeet.
3. Doe alle dingen in wijsheid en ordelijkheid.

vrouw en ik hadden elkaar in het jongerenprogramma ontmoet en waren goede vrienden vóór mijn zending, dus kenden we elkaar goed. We trouwden kort na mijn zending, ook al zeiden haar vriendinnen: 'Ben je gek? Je hebt helemaal geen geld.'

We trotseerden de culturele traditie omdat we wisten dat we de raad van de Heer moesten volgen. We zijn gezegend door de raad van de profeet te volgen. We hebben ervaringen gehad die we anders misschien niet gehad zouden hebben.

De raad van de Heer om alle dingen in wijsheid en ordelijkheid te doen (zie Mosiah 4:27), wijkt soms af van wat de maatschappij zegt. Maar als we het tijdschema van de Heer volgen, merken we dat ons leven ten goede verandert. Ik ben dankbaar voor de levende profeet, die ons tegenwoordig in de wegen van de Heer leidt. Ik weet: 'Wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond' (LV 130:21). ■

**Ouderling
Robert D. Hales**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

DANKBAARHEID TONEN

Ik ben vooral dankbaar voor het zoenoffer van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. De verzoening is het fundament waarop alle evangeliewaardheden rusten. [...]

Dankbaarheid is een houding van waardering, een daad van dankzegging, wat ons ootmoedig maakt omdat we een vriendelijke daad, hulp of zorg van iemand anders erkennen waardoor wij opgebeurd en gesterkt worden.

Ondankbaarheid is de houding die we hebben als we niet inzien of erkennen dat iemand ons geholpen heeft, of, erger nog, als we weten dat we geholpen zijn maar daar in stilte of in het openbaar niet voor bedankt hebben.

Het uiten van gevoelens van dankbaarheid heeft op een of andere stille manier een geweldige louterende of heilzame uitwerking. Dankbaarheid geeft zowel de gever als de ontvanger warme gevoelens.

Danken we onze hemelse Vader in gebed voor wat we hebben, dan krijgen we gemoedsrust — waardoor we onze ziel niet verderven met de gedachte aan wat we niet hebben. Dankbaarheid schenkt ons de gemoedsrust om het verdriet van tegenspoed en mislukking te overwinnen. Dagelijks dankbaar zijn, houdt in dat we onze **waardering uiten**

voor wat we nu hebben, zonder daarbij in aanmerking te nemen wat we in het verleden hadden of voor de toekomst wensen. Erkenning van en waardering voor de gaven en talenten die wij gekregen hebben, laat ons ook inzien dat we **behoefte hebben aan de hulp en steun** die we door de gaven en talenten van anderen kunnen krijgen.

Dankbaarheid is een goddelijk beginsel:

‘Gij zult de Heer, uw God, in alle dingen danken’ (LV 59:7).

Die tekst betekent dat we **onze dankbaarheid** moeten uiten voor wat er gebeurt, niet alleen voor de goede dingen maar ook voor de tegenspoed en moeilijkheden in ons leven, waardoor we ervaring opdoen en geloof ontwikkelen. We **leggen ons leven in zijn handen, in het besef dat alles wat zich voordoet tot onze ervaring zal bijdragen.**

Als we in gebed zeggen: ‘Uw wil geschiede’, spreken we eigenlijk ons geloof en onze dankbaarheid uit, en erkennen we dat we **alles willen aanvaarden wat er in ons leven gebeurt.**

Mogen wij ware dankbaarheid voelen voor de goedheid van God

HOE HEB JE DIT TOEGEPAST?

Ik weet dat ik veel gelukkiger ben als ik mijn hemelse Vader dankbaar ben. Ik vind het fijn om anderen te helpen en mijn liefde voor mijn hemelse Vader te tonen. Daardoor begrijp ik beter waarom ik hier ben en wat mijn zending hier op aarde is. Een dankbaar hart schenkt ons gemoedsrust.

Callie M. (15)

en voor alle zegeningen die ons gegeven zijn, en die gevoelens van dankbaarheid in gebed naar onze hemelse Vader uitspreken. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 1992.

GOD ZAG MIJN VERDRIET

Danelys W. Rodríguez,
Dominicaanse Republiek

Op een zondag in de kerk besepte ik dat ik bijna klaar was met het jongevrouwenprogramma en dat ik binnenkort naar de jonge alleenstaanden zou overgaan. Ik was verdrietig omdat ik wist dat mijn leven voorgoed zou veranderen. Na de zondagsschool probeerde ik opgewekt te zijn, maar ik kon het gewoon niet. Ik probeerde me in te prenten dat onze hemelse Vader niet wilde dat ik verdrietig was.

Hij wilde dat ik gelukkig was (zie 2 Nephi 2:25).

Ik stond op het punt om in de gang op de schouder van mijn vriendin uit te huilen toen de wijkadministrateur naar me toe kwam en zei: 'Zuster Danelys, er is post!' Hij gaf me een witte envelop met mijn naam op. Ik vroeg me af wat erin zat en vroeg de administrateur wie de afzender was. Hij zei dat de patriarch de brief gestuurd had en dat het een kopie van mijn patriarchale zegen was. Ik moest huilen, maar het waren tranen van blijdschap omdat ik wist dat God mijn verdriet gezien had en me een manier gaf om vreugde in mijn verdriet te vinden. Ik had eindelijk mijn

MIJN LIEVELINGSTEKST

Kwamena Koomson, Ghana

Helaman 5:12

Door deze Schrifttekst heb ik geleerd dat we de tegenstander alleen het hoofd kunnen bieden als we Jezus Christus centraal stellen. Zelfs in tijden van beproeving is alles mogelijk als we ons fundament op de rots van Jezus Christus bouwen.

Dankzij deze Schrifttekst blijf ik sterk in moeilijke tijden.

Ik weet dat God leeft en dat Hij zijn eniggeboren Zoon naar de aarde gestuurd heeft om verzoening voor de zonden van de mens te brengen. ■

patriarchale zegen op papier gekregen, op het moment dat ik hem het meest nodig had.

Toen ik thuiskwam en hem las, moest ik weer huilen. Ik bad en dankte God voor de zegen en omdat Hij me eraan herinnerd had dat ik zijn dochter ben en het geluk heb om het licht van het eeuwige evangelie in mijn leven te hebben.

Als ik beproevingen ervaar die ik niet altijd begrijp, weet ik dat God me kan helpen om gelukkig te zijn. Dat heb ik ondervonden door de liefde die God me geeft. Hij geeft iedereen liefde, maar het is aan ons om dat prachtige gevoel aan te nemen. Met Gods leiding kunnen we beproevingen overwinnen. We kunnen glimlachen en gelukkig zijn. ■

Welk pad moest ik kiezen?

Abbey F. (11),
Virginia (VS)

Het was de eerste dag op mijn nieuwe school. Ik vond het leuk om er nieuwe vrienden

bij te krijgen en was daar vrij goed in. Ik ging naar mijn klaslokaal en zag iedereen. Ik keek uit naar een geweldig jaar. Tijdens de lunch gingen we met mijn nieuwe

vriendengroepje naast een meisje uit een andere klas zitten. Ze heette Hannah. Toen ik ging zitten, zei Hannah: 'Tjonge, je schoenen stinken echt. Ik vroeg me af of het de vuilnisbak of je modegevoel was.'

Ik stond versteld toen ze dat zei, en de anderen ook. Dus stond ik op en ging verderop aan tafel bij een andere nieuwe vriendin zitten.

De volgende dag zei Hannah in de pauze weer iets gemeens. Dat ging elke dag zo door, maar ik zei steeds niets onaardigs terug omdat mijn zondagschoolleerkracht, broeder Lawson, had gezegd dat je anderen moest behandelen zoals je zelf behandeld wilde worden. Toen

ik daaraan dacht, vroeg ik Hannah beleefd ermee op te houden of me te vertellen waarom ze zo tegen me deed.

Bij thuiskomst vertelde ik mijn moeder wat Hannah allemaal gezegd had. Ik ontplofte bijna! Mijn moeder zei: 'Abbey, probeer gewoon niet onaardig terug te doen. Mensen doen soms zo omdat er thuis moeilijkheden zijn.'

Dus ging ik weer naar school met de woorden van mijn moeder en broeder Lawson in gedachte. Die dag op school vertelde Hannah me eindelijk dat er thuis moeilijkheden waren en dat ze gemene dingen zei omdat ze boos was. Ik vergaf haar. Dit jaar zit ze bij mij in de klas en we zijn echt goede vriendinnen geworden!

Ik heb geleerd dat Jezus volgen het beste pad is. ■

Elke dag zei Hannah iets gemeens.

Neill F. Marriott

Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Onze hemelse Vader hoort JE GEBEDEN

Toen ik jong was, moest ik op een keer echt weten dat mijn hemelse Vader me kende en begreep welke moeilijkheden ik had. Ik vroeg Hem me naar een Schrifttekst te leiden, waardoor ik me beter zou voelen. Ik opende mijn Schriften en las: 'Wij roemen [...] in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt,

Jack sprak met zijn ouders en besloot om de sabbatdag te eren en op zondag geen wedstrijden te spelen. Hij was bezorgd dat hij geen vooruitgang maakte omdat hij die wedstrijden miste. Jacks broertje Charles wist dat hij bezorgd was. Op een dag sprak Charles het gezinsgebed uit. Hij vroeg onze hemelse Vader om Jack gerust

en de volharding ondervinding en de ondervinding hoop. En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is' (Romeinen 5:3-5). Die Schrifttekst leerde me dat ik door mijn moeilijkheden volharding, ondervinding en hoop kon ontwikkelen, en Gods liefde voor mij kon voelen. Ik wist dat mijn hemelse Vader mijn gebed gehoord had en me door de

Schriften een antwoord gegeven had. Ik had vertrouwen dat alles goed zou komen.

Mijn kleinzoon Stuart is ook te weten gekomen dat onze hemelse Vader onze gebeden hoort. Hij had op school een vriend nodig. Samen met zijn mama besloot hij te bidden om hulp bij het vinden van een vriend. Telkens als de bel voor de pauze ging, wist Stuart dat zijn mama voor hem aan het bidden was. Al gauw vond hij een nieuwe vriend! Stuart leerde dat zijn hemelse Vader bezorgd om hem was. Hij ontdekte dat zijn hemelse Vader zijn gebeden beantwoordde.

Toen mijn kleinzoon Jack tien was, speelde hij in een voetbalploeg.

te stellen. Charles wist dat bidden voor zijn broer een goede manier was om hem te helpen. Hij geloofde dat zijn gebed Jack zou helpen.

We hebben in dit leven hulp nodig en onze hemelse Vader wil ons die hulp geven. Hij houdt van ons. Hij luistert als we bidden! ■

ZEGENINGEN EN GEBED

Onze hemelse Vader wil ons veel zegeningen geven. Beeld je een enorme schatkist met zegeningen in. Jouw gelovig gebed opent die 'schatkist' met zegeningen. We moeten in de naam van onze Heiland, Jezus Christus, bidden en onze hemelse Vader vragen ons te zegenen.

geloof

Dit zijn enkele schatten waar je om kunt bidden.
Om welke zegeningen kun je nog meer bidden?

moed

kennis

getuigenis

Het kan soms lang duren voor je een antwoord op je gebed krijgt, en soms is het niet wat je verwacht. Maar je hemelse Vader luistert altijd. Hij zal je gebeden beantwoorden. Hij houdt van je.

troost

Een zendeling er-bij

Naar een interview door Jenna Koford (Utah, VS)

Ieder lid kan een zendeling zijn. Mijn ringpresident in Californië gaf ons de uitdaging om anderen over het evangelie te vertellen. Toen ik voor school een werkstuk over een staat in de Verenigde Staten moest maken, was dat mijn kans!

Hoi! Ik ben Jesse!

DE UITDAGING

Onze leerkracht vroeg ons een staat in de VS te kiezen en een diorama [een soort grote kijkdoos] te maken. Ik zei tegen de leerkracht dat ik Utah wilde. Ik ben vaak met ons gezin in Utah op vakantie geweest. Ik wilde wel meer over de 'Beehive State' [bijenkorfstaat] leren. En ik dacht dat ik er zendingswerk mee kon doen!

LEUKE WEETJES

Ik ben te weten gekomen dat de gouden spijker waarmee de eerste transcontinentale spoorweg werd voltooid, in Utah is geplaatst. Ik nam een foto van de Salt Laketempel in mijn project op. Ik schreef ook wetenswaardigheden over president David O. McKay (1873–1970) op, want hij is de lievelingsprofeet van mijn opa.

Ik laat mijn doos aan een paar vrienden en de zendelingen zien.

DE BIJENKORF

Ik wilde mijn klas de prachtige scheppingen van onze Heiland in mijn diorama tonen. Ik beplakte een doos met bijen en liet het geheel op een bijenkorf lijken. Een bijenkorf herinnert ons eraan zo bezig als een bij te zijn om het evangelie te verspreiden.

JESSE'S TIPS OM PAL TE STAAN

- Luister naar de ingevingen van de Geest.
- Gebruik geen grove taal en vloek niet.
- Als er iets slechts gebeurt, loop dan weg of ga iets anders doen wat je een beter gevoel geeft.
- Zoek naar gelegenheden om anderen te helpen.

PAL STAAN

Hoe volg je Jezus door pal te staan? Maak een omtrek van je voet en stuur ons je verhaal en foto, en de goedkeuring van je ouders. Stuur ze in via liahona.lds.org (klik op 'Submit an Article') of per e-mail naar liahona@ldschurch.org.

EEN ZENDELING ZO BEZIG ALS EEN BIJ

Ik nam mijn schoolproject mee naar de open dag. Iedereen vond mijn bijendoos prachtig! Mijn leerkracht gaf me een tien! Ik hoop dat de mensen zien hoe geweldig Utah is. Misschien stellen ze vragen over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik kan niet wachten tot ik oud genoeg ben om op zending te gaan en anderen nog meer over het evangelie te vertellen!

Naar Elise uitkijken

Merillee Booren

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Ik speel met jou, ik praat met jou, dan weet je dat ik van je hou.' (Kinderliedjes, 78.)

Daniel staarde uit het raam. Hij zag zijn vrienden met hun basketbal richting het park gaan. Hij wilde ook gaan.

'Ik kan je vandaag niet brengen, Daniel', zei mama. 'Je zusje is erg verkouden. En jij bent nog te jong om alleen te gaan. Het spijt me.'

Daniel fronste naar zijn zusje, Elise. Ze zat in haar rolstoel met haar speelgoed op schoot. Ze was vijf, maar ze kon nog niet lopen of praten. Elise hoestte hevig. Ze was vaak ziek en mocht niet naar buiten als het te warm of te koud was. En ze moest via een slangetje in haar maag eten.

Daniel hield wel van zijn zusje, maar soms was hij ook boos. Het was moeilijk om altijd te doen wat voor Elise het beste was. Hij wilde gewoon graag met de andere kinderen spelen. Hij kreeg kramp in zijn maag van frustratie.

'Het is niet eerlijk!' zei hij tegen mama. 'Alles draait altijd om Elise!' Hij rende de gang door naar zijn kamer.

Twee dagen later hoestte Elise nog veel erger en moest ze naar het ziekenhuis. Daniels grootouders kwamen op hem passen. Mama en papa brachten bijna de hele rest van de week bij Elise in het ziekenhuis door.

Daniels grootouders konden hem meenemen om met de andere kinderen spelen. Maar nu maakte Daniel zich zorgen om Elise. Hij had spijt van wat hij die dag tegen zijn moeder gezegd had. Hij vond het niet leuk dat hij vanwege Elise soms niet kon gaan spelen. Maar Daniel vond het fijn hoe ze glimlachte als hij tegen haar sprak en voelde zich blij als hij bij haar was.

Daniel keek uit het raam en hoopte dat mama en papa met Elise thuiskwamen.

Plotseling zag Daniel mama's auto de oprit oprijden. Hij rende haar tegemoet.

'Mama, het spijt me wat ik die dag over Elise zei toen ik boos werd', zei hij, terwijl hij haar stevig omhelsde.

'Hindert niet', zei mama terwijl ze hem ook omhelsde. 'Ik weet dat je van haar houdt. Het lijkt niet eerlijk dat we niet altijd kunnen doen wat jij wilt doen. Het is voor iedereen soms moeilijk. Maar ik weet dat we gezegend zijn om Elise in ons gezin te hebben.'

Daniel zei: 'Ik mis haar.'

'Ik ook', zei mama. 'De dokter zei dat ze morgen waarschijnlijk naar huis mag.'

Twee weken later waren Daniel en Elise allebei in het jeugdwerk.

'Zoek allemaal een

ALS HET LEVEN NIET EERLIJK IS

Je kunt gefrustreerd raken of je zorgen maken als het leven niet eerlijk lijkt. Hier zijn wat goede manieren om met die gevoelens om te gaan.

- Schrijf op of teken wat je voelt.
- Doe iets wat je leuk vindt, zoals buiten spelen of naar muziek luisteren.
- Maak een lijst met dingen die goed gaan.
- Bid en vertel je hemelse Vader hoe je je voelt. Vraag Hem om hulp om je beter te voelen.
- Praat met iemand over je gevoelens.

partner en vorm een kring!' zei de jeugdwerkpresidente.

Daniel haastte zich naar voren en pakte zijn zusjes rolstoel vast.

'Elise is mijn partner', zei hij tegen haar leerkracht. Hij reed haar naar voren om in de kring kinderen plaats te nemen.

Hij keek Elise aan. Ze glimlachte naar hem en hij glimlachte terug.

Daniel was blij dat Elise weer thuis kon zijn. Hij wilde een bijzondere broer voor haar zijn. ■

De auteur woont in Oregon (VS).

Ouderling
Dallin H. Oaks
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Waarom is de verzoening van de Heiland belangrijk?

De verzoening van de Heiland
maakt de opstanding mogelijk,
waardoor iedereen na de
dood weer zal leven.

Door de verzoening kunnen
we ook rein worden van onze
zonden als we ons bekeren.

Als onderdeel van de verzoening
heeft Jezus allerlei beproevingen
doorstaan, waardoor Hij weet
hoe Hij ons kan helpen om ons
beter te voelen als we verdrietig
zijn of het moeilijk hebben.

Jezus Christus kan iedereen die
erom vraagt helpen en sterken.

Hij begrijpt onze pijn en ons
verdriet en staat voor ons klaar.

Uit 'Gesterkt door de verzoening van Jezus Christus', Liahona, november 2015, 61–64.

ONS PRIKBORD

Ik probeer het voorbeeld van Jezus thuis, op school en in de kerk te volgen door anderen te helpen. Ik help mijn klasgenootjes graag met rekenen en Engels. Kinderen die luisteren naar hun ouders en naar de Heiland krijgen zegeningen.

Hannah S. (6 bij nemen van foto), Nigeria

Ik bid graag omdat ik voel dat onze hemelse Vader en Jezus Christus ons zegenen. Ik geloof dat Ze bestaan en van ons houden.

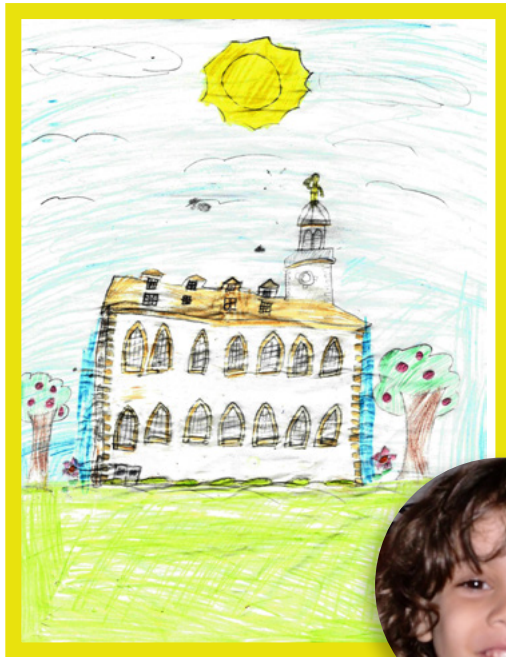
Ik hou van de gezinsavond en ga graag met mijn ouders naar de kerk omdat ik er meer over God en zijn Zoon te weten kom.

Omar V. (7 bij nemen van foto), Ecuador

Ik ben binnenkort twaalf. Dan ontvang ik het Aäronisch priesterschap, zodat ik naar de tempel kan gaan en me voor mijn voorouders kan laten dopen. Ik ben heel blij!

Abel S. (11 bij maken van tekening), Peru

Ananda A. (9 bij maken van tekening), Brazilië

VRAAG VOOR JOU

'Mijn oudere broer dient in het leger. Ik mis hem heel erg. Hoe kan ik me dichterbij hem voelen?'

Stuur je antwoord in via liahona.lds.org (klik op 'Submit an Article') of per e-mail naar liahona@ldschurch.org. Vermeld je volledige naam, leeftijd en de naam van je ring of district. Zorg ook dat een van je ouders vermeldt dat ze hun toestemming geven.

Jezus houdt van iedereen

Nadat Jezus opgestaan was, bezocht Hij de Nephieten. Hij leerde ze over het avondmaal en liet zien hoe ze moesten bidden. Hij zei dat ze vriendelijk moesten zijn en geen ruzie mochten maken. Hoewel er veel mensen bij Hem waren, zegende Hij ieder kind en genas Hij alle zieken. Hij bad tot onze hemelse Vader voor de Nephieten omdat Hij van hen hield.

Ik heb met mijn familie arme kinderen bezocht. We gaven ze speelgoed en voedsel. Ik ben gelukkig omdat ik weet dat ik iemand geholpen heb.

Lia C. (7), Chihuahua (Mexico)

'Wees mijn handen', Kate P. (11), Utah (VS)

ILLUSTRATIE: HERONDER: JARED BECKSTRAND

Knip, vouw en bewaar deze kaart met uitdagingen!

JEZUS

Ik kan lief zijn!

- Leer 3 Nephi 12:16 uit het hoofd.
- Geef iemand een knuffel of een aardig briefje om te tonen dat je van hem of haar houdt. Of glimlach naar hem of haar!
- Lees 3 Nephi 12:1–9 en kies een eigenschap waaraan je deze maand gaat werken.
- Ik neem me voor om ...

_____

Teksten van deze maand

Lees een Schrifttekst en kleur dan het deel van het plaatje met het bijbehorende nummer in!

1 3 Nephi 12:1–9, 16

3 3 Nephi 13:6–8, 19–21

5 3 Nephi 18:19–21, 24

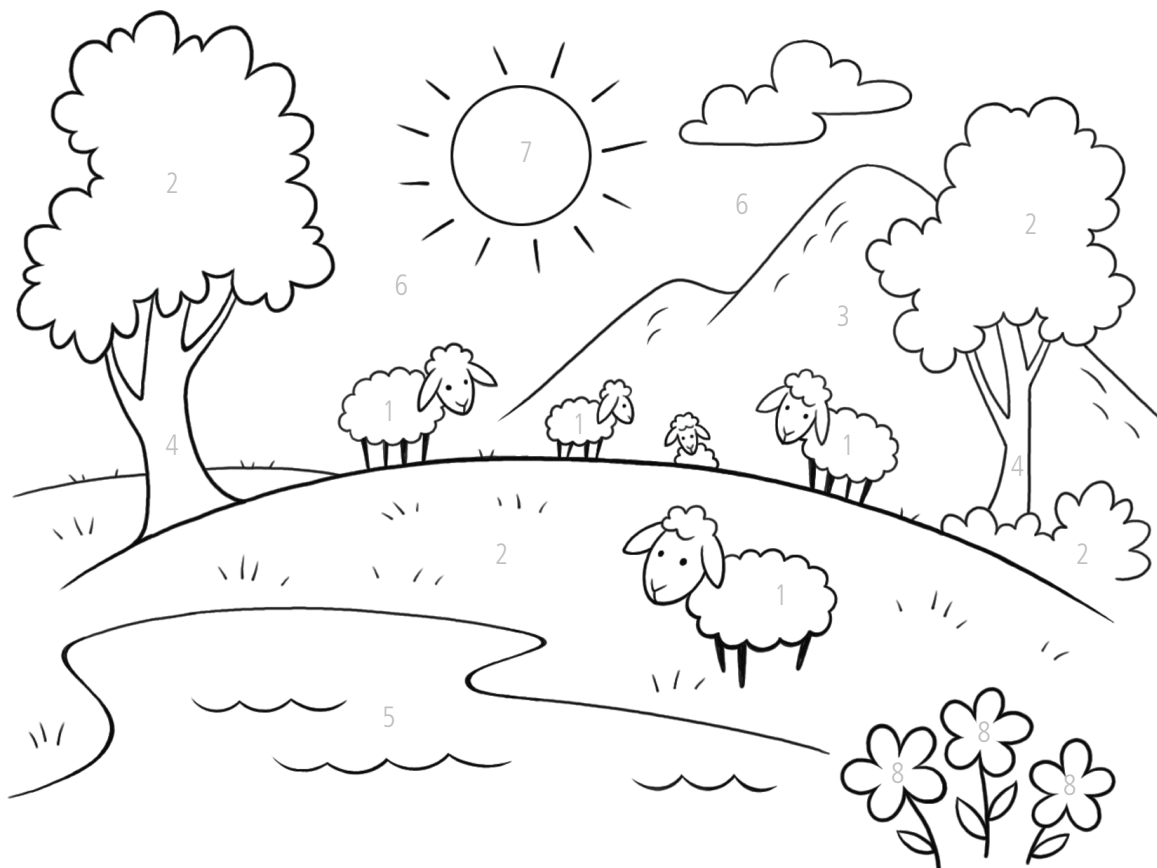
7 3 Nephi 19:11–26

2 3 Nephi 12:19–20, 44, 48

4 3 Nephi 18:1–12

6 3 Nephi 18:35–39

8 3 Nephi 20:1, 29–31

RECHTS: ILLUSTRATE, JARED BECKSTRAND, ONDER: CHRISTUS ZEGENT DE NEPHITISCHE KINDEREN, TED HENNINGER

Andere schapen

Jezus zei tegen de mensen in Jeruzalem dat Hij ‘andere schapen’ had die Hij moest onderwijzen (zie Johannes 10:16). Hij bedoelde de Nephieten en mensen in andere landen. Na zijn opstanding bezocht en onderwees Jezus de Nephieten. Lees meer over dat bezoek op pp. 76–78. En kijk in de volgende uitgave uit naar een nieuwe leesopdracht! ■

Jezus bezoekt de Nephieten

Toen Jezus op aarde was, genas Hij mensen die ziek waren of pijn hadden. Hij leerde de mensen hoe ze moesten bidden. Hij zegende de kinderen.

Hij riep twaalf apostelen en gaf ze het avondmaal, zodat ze aan Hem zouden denken.

Toen stierf Jezus en stond Hij uit de dood op.

Na zijn opstanding bezocht Jezus de Nephieten, die aan de andere kant van de oceaan woonden.

Hij riep twaalf discipelen en gaf ze het priesterschap. Hij geneas mensen die ziek waren of pijn hadden. Hij leerde de mensen hoe ze moesten bidden. Iedereen knielde en aanbad Hem.

Jezus zei de Nephieten dat ze hun kinderen bij Hem moesten brengen. Hij bad en zegende vervolgens ieder kind. Ze werden door engelen bezocht.

Jezus gaf de Nephieten het avondmaal, zodat ze altijd aan Hem zouden denken. ■

Ik kan mijn familieleden helpen

ILLUSTRATIE APRYL STOTT

**President
Ezra Taft Benson
(1899–1994)**

Dertiende president
van de kerk

HET GROTE STRUIKELBLOK VOOR ZION

Hoogmoed is concurrerend van aard.

Hoogmoed is een zonde die heel verkeerd begrepen wordt, waardoor velen in onwetendheid zondigen (zie Mosiah 3:11; 3 Nephi 6:18). In de Schriften bestaat gerechvaardigde trots niet. Trots, of hoogmoed, wordt altijd als zonde beschouwd. [...]

Bij hoogmoed staat vijandschap centraal: vijandschap tegen God en vijandschap tegen onze medemens. *Vijandschap* betekent haat, afkeer, verzet. Het is de macht waarmee Satan over ons wil heersen.

Hoogmoed is concurrerend van aard. Wij stellen onze wil tegenover die van God. Als wij ons hoogmoedig tegen God opstellen, is dat in de geest van ‘mijn wil en niet de uwe geschiede’. [...]

Wanneer wij onze wil belangrijker achten dan Gods wil, kunnen verlangens, lusten en hartstochten onge-reemd voortwoekeren (zie Alma 38:12; 3 Nephi 12:30).

De hoogmoedigen kunnen Gods gezag en leiding niet in hun leven accepteren (zie Helaman 12:6). Zij stellen hun voorstelling van de waarheid tegenover Gods grote kennis, hun vermogens tegenover Gods

priesterschapsmacht, hun prestaties tegenover zijn machtige werken.

[...] De hoogmoedigen willen dat God het met hen eens is. Zij voelen er niets voor hun inzichten te veranderen om ze met die van God te laten stroken.

Nog een belangrijk onderdeel van deze veelvoorkomende zonde is vijandigheid tegen onze medemens. Wij zijn dagelijks in de verleiding om ons boven anderen te verheffen en hun betekenis daardoor te verkleinen (zie Helaman 6:17; LV 58:41).

De hoogmoedigen maken van iedere medemens een tegenstander door hun intellect, mening, werk, rijkdom, talent, of welke andere wereldse maatstaf dan ook, tegen anderen af te zetten. C.S. Lewis heeft gezegd: ‘Hoogmoed scheidt geen genoeg

in iets hebben, alleen in méér hebben dan een ander. [...] Het is de vergelijking die de mens hoogmoedig maakt: het genoeg om boven de rest uit te steken. Neem het concurrentie-element weg, en er is geen hoogmoed meer.’ (*Mere Christianity* [1952], 109–110.) [...]

De hoogmoedigen vrezen het oordeel van de mens meer dan het oordeel van God (zie LV 3:6–7; 30:1–2; 60:2). ‘Wat zullen de mensen van mij denken?’ weegt voor hen zwaarder dan ‘Wat zal God van mij denken?’ [...]

Als hoogmoed ons hart beheerst, verliezen wij onze onafhankelijkheid van de wereld en knechten wij ons aan het oordeel van mensen. De wereld roept luider dan de influisteringen van de Heilige Geest. De redeneringen van de mens schuiven de openbaringen van God terzijde, en de hoogmoedigen laten de roede van ijzer los (zie 1 Nephi 8:19–28; 11:25; 15:23–24). [...]

Hoogmoed is het grote struikelblok voor Zion. Ik herhaal: hoogmoed is het grote struikelblok voor Zion. [...]

We moeten ons overgeven ‘aan de ingevingen van de Heilige Geest’, de hoogmoedige ‘natuurlijke mens’ afleggen, ‘een heilige [worden] door de verzoening van Christus, de Heer’, en worden ‘als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig’ (Mosiah 3:19; zie ook Alma 13:28). ■

Uit ‘Beware of Pride’, Ensign, mei 1989, 4–7.

INZICHT

Wat is het allerbelangrijkste dat een vader kan doen?

'Het meest essentiële werk van een vader is misschien wel het hart van zijn kinderen tot hun hemelse Vader wenden. Als een vader door zijn voorbeeld en zijn woorden kan tonen hoe getrouwheid aan God er in het dagelijks leven uitziet, heeft die vader zijn kinderen de sleutel tot vrede in dit leven en eeuwig leven in de komende wereld gegeven.'

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Vaders', *Liahona*, mei 2016, 94.

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

Geen neutraal terrein

HOE DE MEDIA
ONS BEÏNVLOEDEN

Of we het nu leuk vinden of niet, de media
beïnvloeden ons ten goede of ten kwade.
Het is aan ons om verstandig te kiezen.

p.44

VOOR JONGEREN

p.58

Waarom het Boek van Mormon?

Ik had al een oordeel over het Boek van Mormon
geveld zonder het te lezen. Maar toen besloot ik
het een eerlijke kans te geven.

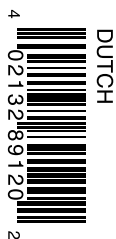
VOOR KINDEREN

Jezus bezoekt de Nephieten

p.76

Leer uw kinderen waarom het bezoek van de
Heiland aan de Nephieten belangrijk was.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN